

veto

nummer 22

1 maart 1999

Jaargang 25 - 1998-1999

afgifte : Leuven X
(weekblad - verschijnt niet van
juni tot augustus)

België-Belgique
P.B.
3000 Leuven 1
2/2817

**Veto interviewt
Umberto Eco**

p. 12

**Eko-logisch kopiëren
in Leuven?**

p. 5

**Van Nu en Straks
heropgericht
door studenten**

p. 4

Studenten en professoren stellen vluchtelingenbeleid in vraag

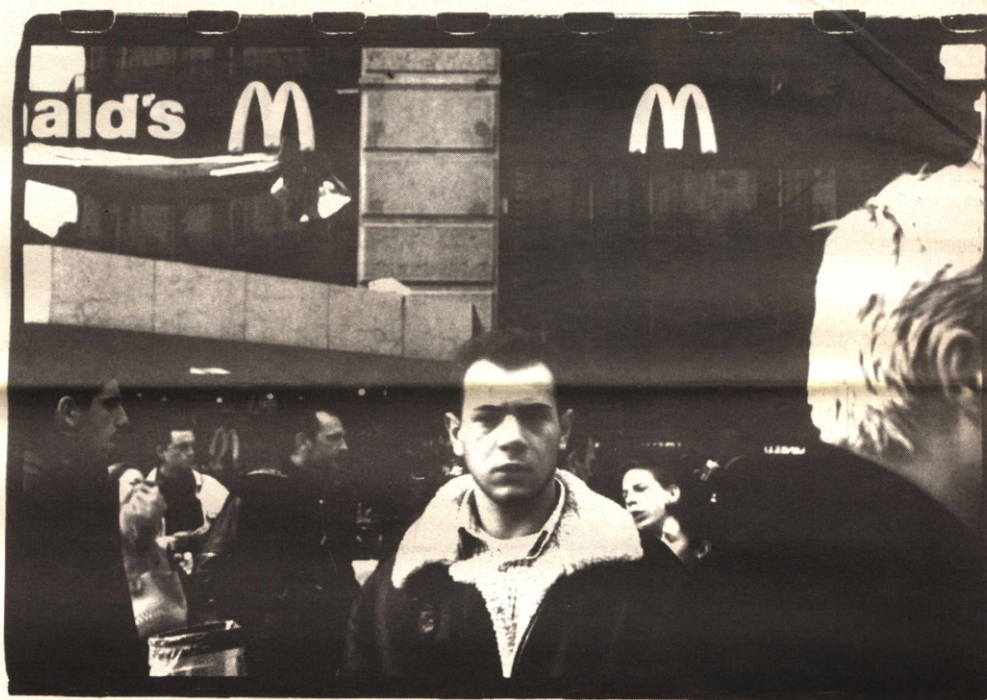
Gentse rijksuniversiteit kijkt kat uit de boom

An de discussie rond het vluchtelingendebat, die aan diverse universiteiten gevoerd wordt, lijkt vooralsnog geen einde te komen. Nadat aan verschillende Vlaamse universiteiten het debat hoog oplaaide en soms even snel weer uitdoofde, bleef het aan de Gentse universiteit bijzonder stil. Zeer tot ongenoegen van de studenten overigens, die al maanden actie voeren voor een universiteit die kleur bekent. Opvallend is ook dat een aantal professoren nu openlijk met de academische overheid in discussie treedt.

In oktober vorig jaar al verenigden een aantal Gentse organisaties die met de vluchtelingenproblematiek begaan waren zich onder impuls van 11.11.11-Gent in het Vluchtelingen Actie Komitee (VAK). En actie kwam er: in januari werd het rektorat van de Universiteit Gent tijdelijk bezet, en later volgde een drie weken durende bezetting — met tentenkamp — van de faculteit Letteren en Wijsbegeerte op de Blandijnberg. Daarbij kwam nog dat een deel van het academisch personeel de VAK-akties openlijk ging steunen: zo gingen verschillende professoren in op de vraag van het VAK om een deel van hun lestijden vrij te maken voor getuigenissen van en informatie over vluchtelingen, en tekende een deel van hen de petitie die op een standpunt vanwege de universiteit aandrong.

Klemtoon

De platformtekst met het eisenpakket van het VAK omvatte aanvankelijk drie algemene punten: er werd gepleit voor de sluiting van de gesloten centra, die als inhumain worden ervaren. Daarnaast eiste het VAK een menswaardigere opvang voor alle vluchtelingen die ons land binnenkomen, en tenslotte werd gevraagd om de eerbiediging van de meest elementaire mensenrechten voor elke vluchteling. Over een VAK-standpunt over de regularisatie van vluchtelingen wordt momenteel nog grondig gediscussieerd, en discussie overigens die de aanvankelijke platformtekst mee deed sneuvelen. VAK-woordvoerder Luk Douliet: "Bedoeling is om zoveel mogelijk mensen bij het debat te betrekken, eerder dan op voorhand discussiepartners uit te sluiten. Op dit moment ligt de klemtoon voor ons op het informeren van de

McDonald's in Veto? Het is niet wat je denkt. Fotografie Pascale Muret verwijlt bij het vluchtige stadsleven. Geen Unheimlichkeit, maar kunst zo koopbaar als een hamburgerbon. Meer kunst in kadopapier: donderdag op Ithaka In Vitro én op pagina zes en zeven van deze Veto.

student aan de RUG door in zoveel mogelijk faculteiten infostands op te zetten over de vluchtelingenproblematiek. Daarbij verstoren we ook de lessen van de professoren die in de raad van bestuur van de universiteit zitten, om hen onder druk te zetten over deze eisen te praten in die raad. Op tien maart volgt er dan een betoging waarin we onze eis om een standpunt van de universiteit kracht bij gaan zetten."

Naast de beweging bij de studenten werd ook een werkgroep van professoren opgericht, waarvan binnenkort een rapport verwacht wordt. Doel van die alternatieve 'kommissie' is vooral het op gang brengen van een beweging die ingaat tegen het rapport dat de Gentse emeritus-professor moraalfilosofie Etienne Vermeersch de wereld instuurde. Dat rapport was het resultaat van een kommissie — de 'kom-

missie-Vermeersch' — die door de overheid werd opgericht om het uitwijzingsbeleid bij te sturen, en die door Vermeersch werd voorgezeten. In de praktijk blijken de resultaten van die kommissie niet veel anders te zijn dan een verdediging van het asielbeleid dat de overheid op dit moment voert, vinden zowel het VAK als de alternatieve kommissie die door de professoren werd opgericht. Mede-auteur van het alternatieve rapport-Vermeersch, dat eind deze maand verschijnt, is RUG-professor Koen Raes: "Als groep van professoren uit diverse faculteiten zijn we wel solidair met de meeste acties van het VAK, maar we vinden het nodig om vanuit onze positie iets te doen van een andere aard. Want ook wij waren verantwoordelijk over het rapport-Vermeersch. Het kan immers niet dat een ethicus een standpunt uitwerkt over het

uitwijzingsbeleid zonder eerst eens te kijken naar de kontekst waarin die uitwijzingen plaatsvinden. Op die manier gaat hij aan het echte probleem voorbij en schakelt hij zichzelf in als schaamlapje voor het regeringsbeleid." Het VAK wil zelfs niet meer met Vermeersch rond de tafel gaan zitten, en roept op tot een debat "als en alleen als professor Vermeersch niet komt spreken. Bovendien heeft hij niets bij te brengen aan de inhoudelijke kant van het debat als er iemand zit van Binnenlandse Zaken." Emeritus-professor Vermeersch was gisteren niet beschikbaar voor een reactie.

De roep van professoren en studenten om een reactie van de Gentse universiteit werd dan toch te luid om nog langer volledig genegeerd te worden: op de raad van bestuur van de RUG werd afgelopen vrijdag dan toch besloten dat een universiteitslokaal opengesteld zal worden voor een symbolische actie van het VAK. In dat lokaal zou het VAK dan evenwel geen vluchtelingen mogen laten overnachten. Professor Koen Raes: "De studenten hadden aan de rektor al eerder om een lokaal gevraagd. Maar voor zoiets vraag je toch geen lokaal? Je néémt een lokaal!"

Jeroen Lissens

GROEP T

LERAARS MET VISIE

PEDAGOGISCHE HOGESCHOOL LEUVEN

Tiensevest 60 • 3000 Leuven • Telefoon 016/30 10 30 • Fax 016/30 10 40 • E-mail groep@groep.be

lezersbrieven

Alle lezersreacties kunnen bezorgd worden op het redaktiesekretariaat in de 's Meiersstraat 5, 3000 Leuven en moeten vóór vrijdagmiddag 16.00 u binnen zijn. Liefst op diskette of via e-mail veto@veto.student.kuleuven.ac.be.

De brieven moeten betrekking hebben op in Veto behandelde onderwerpen of op Leuvense (studenten-)actualiteit. Anonieme brieven komen nooit in aanmerking; de schrijver moet steeds naam, studietoestand en adres bekendmaken. Slechts uitzonderlijk, en na uitdrukkelijk en gemotiveerd verzoek, kunnen ze wegelaten worden in Veto.

Brieven die langer zijn dan 2400 tekens (spaties inbegrepen, wat overeen komt met ± 1,5 getikte bladzijde met dubbele interlinie) worden in principe ingekort. De redactie behoudt zich het recht voor brieven niet te plaatsen.

VVS (1)

Veto 25 schrijft in het artikel over de geschiedenis van de VVS tussen gedachtenstreeptjes dat 'het Leuvense KVHV op een bepaald moment nogal nadrukkelijk de kant van de kollaboratie gekozen heeft'. Niets van die stelling is onjuist, maar terwille van de volledigheid dient misschien vermeld dat dit slaat op de evolutie van het najaar van 1940, wanneer enkele studentenleiders besloten tot een reorganisatie van het Vlaamse studentenleven op basis van de 'Nieuwe Orde' en die binnen het kader van de interuniversitaire studenten-koepel VVS. Het KVHV werd omgedoopt in Leuven Studentenverbond, dat sterk onder de invloed van het VNV stond. Vanaf 1941-'42 distantiëerde het Verbond zich echter uitdrukkelijk van het VNV en nam opnieuw de naam KVHV aan. Deze koersverandering en het uitgesproken Groot-Nederlandse standpunt hadden te maken met het feit dat verscheidene KVHV-figuren actief waren in het zogenaamde 'Diets verzet' dat zich afzette tegen de kollaboratiepolitiek van het VNV omdat zij hierin geen enkele waarborg zagen voor hun Groot-Nederlandse idealen.

(bron: *Historische schets van de Vlaamse Studentenbeweging*, Wilfried Weets, 1996)

vic Mortelmans,
preses KVHV-Leuven

aan niemand van Loko en de VVS vroeg, om hun kijk op de wederzijdse relatie te geven. Hierdoor ontbreken er mijns inziens cruciale elementen in het verhaal over de relatie tussen Loko en de VVS.

Dé reden voor het huidige conflict tussen de VVS en Loko wordt volgens mij in uw artikel niet vermeld: de totale afwezigheid van enige inhoudelijke werking binnen de nationale koepel. Er worden geen standpunten ingenomen, het duurt maanden vooraleer nota's verspreid en bespreekbaar zijn. Bovendien worden zo goed als alle nota's door de Leuvense delegatie geschreven. Meestal komt men er niet toe om deze nota's effectief te behandelen wegens allerlei redenen. Bijna geen enkele andere koepel kan sneller dan om de zes weken

vergaderen. De thema's op de schaarse VVS-vergaderingen behandelen zelden of nooit inhoudelijke zaken. Het is om die reden dat Loko besliste geen moeite meer te doen en de inhoudelijke werking van de VVS niet langer te ondersteunen. We zijn het moe om inhoudelijk werk te leveren voor de VVS, als dit toch niet op de Nationale Algemene Vergadering van de VVS behandeld kan worden.

Alle andere elementen van het 'konflikt' zijn volgens mij ter herleiden tot dit: Loko is helemaal niet tegen een voorzitter van een andere universiteit of een hogeschool, dat zou inderdaad arrogant zijn. Wel zijn we tegen een voorzitter die pas in februari verkozen wordt en die inhoudelijk bijzonder slecht op de hoogte is. Wij vinden het inderdaad niet goed dat de VUB een minderheidsstandpunt mag innemen over het plan Dillemans. Wat is het standpunt van een studentenkoepel nog waard als ieder lid van de koepel zijn eigen afwijkend standpuntje hier aan mag toevoegen? Weet daarbij dat niemand van de VVS op de hoogte is van wat er in het minderheidsstandpunt van de VUB-studenten staat; het is namelijk nog nooit bekendgemaakt. Het enige wat we weten is dat ze het standpunt van hun rektor volledig hebben overgenomen. Ook uw argumentatie over terugkoppeling naar de basis slaat nergens op. De VVS komt ten hoogste om de zes weken samen. Loko en de twee weken of sneller

indien nodig. Dit jaar was dat één keer nodig om een VVS-standpunt achteraf nogmaals op een Loko-vergadering te bespreken. Voor de rest werden er amper inhoudelijke zaken besproken. Dit ene punt betrof een statutaire wijziging van de VVS.

Al deze elementen werden eenzijdig belicht in uw artikel, om nog maar te zwijgen van de venijnige uitval naar de Leuvense vertegenwoordigers, die in eigen huis als echte tirannen zouden heersen en niet kunnen verkrampen dat dit in het parlement van de VVS niet gaat. Alsof niet alle standpunten van de Leuvense koepel worden ingenomen na discussies waarbij iedereen, ook anderen dan de vrijgestelden en voorzitters, zijn mond opendoet. Bovendien worden standpunten binnen de Leuvense koepel ingebracht op basis van inhoudelijke argumentatie. Binnen de VVS worden sowieso al weinig standpunten ingenomen en discussies gebeuren vaak niet op basis van inhoudelijke argumentatie. Dat is waarom de Leuvense 'tirannen' moeilijk kunnen aarden in een positie van gewoon vergaderlid.

Ik vind het werkelijk ongehoord dat een zichzelf hoogstand vindend studentenblad als Veto een 'blik achter de schermen' probeert te schrijven en tegelijkertijd essentiële informatie voor zijn lezers achterhoudt.

Claude Seyns,
vrijgestelde van Sociale Raad

vrije tribune

De vrije tribune kan bezorgd worden op het redaktiesekretariaat in de 's Meiersstraat 5, 3000 Leuven en moet vóór vrijdagmiddag 16.00 u binnen zijn, liefst op diskette of e-mail veto@veto.student.kuleuven.ac.be.

De vrije tribune staat open voor iedere persoon of organisatie die met redelijke argumenten een standpunt verdedigt of een gefundeerde mening formuleert. Het standpunt kan vrij aangebracht worden. De Persoon of organisatie is volledig verantwoordelijk en aansprakelijk voor de inhoud en kan slechts één maal per jaar een vrije tribune krijgen. De vrije tribune wordt steeds ondertekend met naam, studietoestand en volledig adres, en is onder geen beding anoniem.

Eventuele reacties op een vrije tribune worden uitsluitend gegeven via lezersbrieven.

De vrije tribune wordt ofwel integraal ofwel niet gepubliceerd en is niet langer dan 7.000 tekens (spaties inbegrepen, wat overeenkomt met ± vier getikte bladzijden met dubbele interlinie). De redactie behoudt zich het recht voor de vrije tribune niet te plaatsen als aan de criteria van redelijke argumentatie, een standpunt en gefundeerd zijn niet strikt voldaan wordt.

VVS (2)

Tof dat Veto zoveel plaats maakt voor artikels over de Vlaamse studentenkoepel. Ook neig dat Veto de vaak dubieuze relatie tussen Loko en de VVS belicht. Deze is inderdaad niet steeds even gemakkelijk geweest. Wel vind ik het bijzonder jammer dat Veto

Fietsgraveeractie

Daar is de lente, daar is de zon... bijna, maar wel tijd voor een fietsgraveeractie. Tijdens het lunchen in de Alma's organiseert het Sic — Sensibiliserings- en Informatiecentrum — acties ter registratie van fietsen. Als je fiets gemerkt is met je rijksregisternummer, kan hij snel terugbezorgd worden als hij teruggevonden wordt, na een diefstal of foutieve stalling. Je fiets kan ook in andere gemeenten herkend worden.

- Dinsdagmiddag 2 maart in Alma III
  - Woensdagmiddag 8 maart in Alma II
  - Donderdagmiddag 9 maart in Alma I
- Telkens van 11.30 tot 14.30 u. Of om het nog op een andere manier te zeggen: *cowgirl, know your horse!*

Petitie tegen ekstrem-rechts

Op 11 maar wil het NSV -de studentenorganisatie van het Vlaams Blok- opnieuw betogen in Leuven. Het Kollektief tegen Fascisme, gesteund door de Sociale Raad, zal onder de neus van Leuvense studenten en bevolking een petitie schuiven. Hierin wordt verwezen naar het geweld dat het NSV gebruikt en gebruikt om haar ekstrem-rechte agenda kracht bij te zetten. De petitie hekelt het anti-sociale beleid van de overheid dat volgens de akteurs van de deur open voor het Vlaams Blok.

Alternatief voor de Kultuurkommissie

Naar aanleiding van de cultuurdag stelde Veto de werking van de Kultuurkommissie van de KU Leuven (die het evenement organiseerde) in vraag, waarop deze instantie zelf reageerde met een vrije tribune. Ook Kultuurraad (Kura), die geliding van de Leuvense Overkoepelende Kring-Organisatie (Loko) die zich met het culturele aanbod in Leuven inlaat, wil, als betrokken partij, haar stem in het debat laten horen. Op de Algemene Vergadering van Kura (waar de kultuurverantwoordelijken van de kringen zetelen) kwamen volgende bedenkingen naar voren.

Ter inleiding een korte schets van wat de Kultuurkommissie volgens ons is. Zij is de commissie die het culturele aanbod aan de Alma Mater programmeert, subsidieert en coördineert. Zowel voor studenten als personeel. Meest gekend is de Kultuurkommissie om haar Ur Kultuur. Zij organiseert verder ook concerten, zoals op het Patroonsfeest.

Bij ons wekt dit de indruk dat de Kultuurkommissie in de eerste plaats het prestige van de universiteit tot hoofddoel heeft. We stellen ons de vraag in hoeverre de Kultuurkommissie enkel op het personeel mikt en zodoende aan de studenten voorbijgaat. Ons lijkt het toch dat het een belangrijke taak is van de Kultuurkommissie de studenten en (het personeel) te confronteren met een interessant (niet alledaags) cultuur aanbod. De Kultuurkommissie en haar werking blijken ook niet echt bekend te zijn bij de studenten, en hun activiteiten bereiken relatief weinig studenten. De Kultuurkommissie moet ons inziens meer de studenten trachten te bereiken.

Dat kan ze door meer aandacht te besteden aan studentgerichte promotie, de lokatie van haar evenementen en de participatie van de studenten in de programmatie. Wij stellen concreet voor dat er een permanent overleg komt tussen studenten en de programmatieverantwoordelijke(n), waar samen over de programmatie nagedacht wordt. Dit permanent overleg houdt niet in dat elke student zomaar zijn zegje kan doen op de Kultuurkommissie maar wel dat dit via een filter gebeurt. Deze filter kan gevormd worden door de algeme-

ne vergadering van Kultuurraad. De bedoeling van dit overlegorgaan is dat er meer continuïteit is vanuit de studenten — in vergelijking met de huidige situatie waarbij de cultuurraadvoorzitter slechts één jaar in de Kultuurkommissie zit.

Ook en vooral dient de promotie heracht te worden. Bijvoorbeeld een jongere en uitnodigende layout, grotere affiches, enzovoort. Het studentvriendelijke wordt ook meebepaald door de plaatsen waar festiviteiten doorgaan. Alternatieve lokaties hebben een grote aantrekkingskracht en cultuur letterlijk tot bij de student brengen helpt echt wel. Nu er een eigen programmatie tot stand lijkt te komen binnen Kultuurkommissie is het volgens ons belangrijk dat er nagedacht wordt in hoeverre de Kultuurkommissie het haar taak vindt studenten te bereiken en in hoeverre ze vindt dat ze studenten hulp moeten bieden voor culturele noden waartoe Kura niet in staat is ze te verhelpen. Concreet denken we bijvoorbeeld aan het probleem van het zalen-tekort voor optredens en theaterrepentie- en theateropvoeringsmogelijkheden — denk aan de Soetezaalproblematiek.

Wanneer we nu concreet onze blik richten op het Ur Kultuur stellen we het volgende vast. In het Ur Kultuur zitten te weinig studenten. Dit komt doordat de studenten te weinig op de hoogte gebracht worden en doordat het tijdstip, de lokatie en de programmatie te weinig aanspreken. De AV van Kura staat zeker nog achter het initiatief en vindt het een doel van het Ur Kultuur om de student te confronteren met minder evidente kunstvormen — bijvoorbeeld hedendaagse klassieke muziek. Wij stellen voor om meer studenten aan te trekken doordat men eventueel het tijdstip naar 's avonds (rond 18.00 u) verlegt. Meer studenten zijn dan vrij. Bovendien kunnen lokaties gezocht worden die dichterbij de studenten liggen (een klassiek concert in een fakbar, aula's Stuc-zalen). Klassieke concerten mogen zeker aan bod komen, maar dan Iris en jong gebracht.

Zoals hierboven reeds vermeld zou ook meer budget moeten vrijgemaakt worden voor een frisser promotie, die door studenten wordt verspreid. Studenten zouden in het permanent overlegor-

gaan ook voorstellen kunnen doen naar de Kultuurkommissie over de programmatie. Een goede reclame zou ook zijn dat men in het begin van het academiejaar enkele populaire dingen brengt die de studenten lokken en zij zo het Ur Kultuur leren kennen. Als laatste zou de Kultuurkommissie zich ook meer naar de studenten moeten profileren en met een jaarlijks beleid naar buiten kunnen komen. Bijvoorbeeld door in de cultuurboekjes een inleiding te zetten met in het kort de lijn die gevolgd wordt doorheen de programmatie en welke disciplines om welke reden aan bod komen. Ook bijvoorbeeld wat de Kultuurkommissie als haar taak ziet ten opzichte van de studenten. "De Kultuurkommissie subsidieert ook allerlei initiatieven vanuit de basis, vanuit de universitaire gemeenschap", werd gesteld in de vrije tribune in Veto, maar volgens ons gebeurt de toekenning van deze bedragen vaak met twee maten en gewichten. Er is weinig bekend over wie nu juist wat krijgt. Een meer consistente, doorzichtige en evenredige subsidiëeringspolitiek, meer openheid bij de toekenning, inspraak of advies van de studenten lijkt hier volgens ons meer op zijn plaats. Zo zou het beter zijn aan de richtlijnen en subsidievoorwaarden toe te voegen dat de studenten eerst bij de cultuurraadvertegenwoordiger(s)ter kunnen langsaan om over de aanvraag te spreken. Een natursponsoring zou voor veel organisaties ook heel welkom zijn, bijvoorbeeld een heel lage huurprijs voor universitaire zalen en infrastructuur.

Op langere termijn hopen we dat de cultuurcoördinatie voor studenten uitgroeit tot een dienst Kultuur die zowel voor het personeel als voor de studenten een leuk cultuur aanbod bieden kan. We denken dat op deze wijze er voor de studenten een duidelijk beeld kan ontstaan van waar de universiteit met haar cultuurbeleid naar toe wil. De universiteit kan dan op cultuurgebied met een duidelijk standpunt naar buiten treden.

De algemene vergadering van Kultuurraad

Wonen met een glimlach

Ongeveer een half jaar geleden stelde de Raad voor Studenten-voorzieningen onder leiding van Jan De Vuyst en in samenwerking met Sociale Raad, een geleiding van de Leuvense Overkoepelende Kringorganisatie (Loko), het zogeheten 'Sjarter voor wooncultuur' op. Doel is aan de hand van een aantal maatregelen het kwaliteitsnivo van studentenwoningen te verbeteren, en dat op sociaal vlak. Daarnaast werd ook het 'Centrum voor Wooncultuur' opgericht, dat dit alles in de praktijk moet omzetten. Pas nu evenwel is het centrum een feit, gezien er voor het eerst een budget voorhanden was om een halfzijdse werkkraft aan te werven.

"We hebben de vorm gekozen van een sjarter. Het klinkt als een oorkonde; een plechtige overeenkomst met de studenten dat we het woonbeleid op de afgesproken wijze organiseren. Dit willen we. Dit pogen we. Dit hopen we. Daarvan dromen we. Hier staan we achter. Hier gaan we voor." Deze geëngageerde stellingname staat te lezen op de voorpagina van het sjarter voor wooncultuur, een document over de sociale omkadering van het woonbeleid. In tweeëntwintig pagina's volgen een ambitieuze hoeveelheid aandachtspunten elkaar op. Het gaat zowel om een reflectie op het huidige woonbeleid als om reeks af te handelen punten, die zich dan vooral toespitsen op het uitbouwen van een sociaal kader in de woonresidenties van de KU Leuven. Katrien Neys, pas aan het werk op het centrum voor Wooncultuur: "Dat er nood was aan een sociaal kader rond woonbeleid was al een tijdje duidelijk. Het sjarter is er eigenlijk gekomen op vraag van Sociale Raad, die voelden dat de studenten nood hadden aan zoiets. Zonder hen was dit document er nooit geweest".

Fabiola

Het document moet de individualiserings-trend die de huidige studentenwooncultuur kenmerkt, enigzins compenseren. Een kamer is meer dan een dak boven vier muren, is zowat het motto van het sjarter. Rika van Kersslaeger van het centrum: "In de jaren zestig en zeventig hadden de meeste studenten zes jaar internaat achter de rug. Bovendien kwamen jonge mensen uit grotere gezinnen dan nu. De overstap naar een peda was dus niet zo groot. Nu kunnen ouders meer geld in het comfort van hun zoon of dochter steken. Ten eerste zijn er minder kinderen, ten tweede gaan de meeste met twee uit werken. Nu zijn studenten zoveel comfort gewoon dat ze

vaak geïsoleerd zijn: eigen keuken, eigen douche. Wij willen de studenten dat comfort geven, maar pleiten er wel voor terug te keren naar een meer open sfeer."

Het sjarter fokust zich dan ook veeleer op de residenties van de unifed dan op de prive-kamermarkt. Opnieuw Van Kers-

moeten dienen." Een fundamentele herziening van het residentiebeleid is volgens de betrokkenen evenwel niet nodig. Wel moeten de kanalen die er zijn beter worden gebruikt, zo vinden zij zelf. De rol van de residenten moet duidelijker worden afgeleid, net als het systeem van de gangverte-

en de residenten, worden de residenten geëvalueerd en je merkt dat ook zij vaak niet weten wat van hen verwacht wordt. Dat wordt nu eindelijk eens duidelijk omlijnd."

Ook het profiel van de gangvertegenwoordiger, de schakel tussen bewoner en verhuurder, wordt onder handen genomen. De bedoeling is dat zij zich niet beperken tot het signaleren van een kapotte lamp, als wel een ondersteuning zijn voor de groep, in het bijzonder door eerstejaars. Hiertoe wordt door het centrum voor Wooncultuur een zogenaamd E.H.B.O.-pakket opgesteld. Dat moet de nodige informatie over hulpkanalen en oplossingen voor allerhande problemen bevatten. De gangvertegenwoordigers worden vanaf volgend academiejaar bovendien opleidbaar door een stagiaire sociale pedagogiek.

Kous

Met dit alles is de kous evenwel lang niet af. Als voldaan moet worden aan het sjarter is er nog een lange weg te gaan. Zo wordt in het sjarter ook nagedacht over onder meer voeding — keukeninfrastructuur, Alma-ontbijt — gezondheidszorg, mobiliteit — samenwerking met SIC, alsook over het uitbreiden van het aantal projekthuizen analoog met de Universitaire Parochie. Katrien Neys: "Ik ben natuurlijk nog maar pas in dienst. Alles moet stap voor stap gebeuren. Voor juni moet een vierpuntenprogramma worden afgewerkt. Dat is onder meer de residentendag en het E.H.B.O.-pakket. Daarnaast werken we aan een project rond veiligheid en aan het thema 'interkulturaliteit', dat het opvangen van buitenlandse studenten in goede banen moet leiden." De laatste twee punten blijven echter nog zeer vaag. Enkel een sensibiliseringscampagne rond koelkastdiefstal krijgt enige vorm. De manier waarop nieuw aan te komen studenten geïnformeerd zullen worden, of warm gemaakt voor een dergelijke geëngageerde wooncultuur is bijvoorbeeld nog zeer vaag. Is het plan dan niet bedoeld op korte termijn ter ziele te gaan? Tomas Wyns van Sociale Raad: "We hebben dat plan mee geschreven en zijn er zeer entoesiast over. Een halfzijdse werkkraft is echter veel te weinig om dit project in de praktijk om te zetten. De kans bestaat hierdoor dat niet alle punten vóór het begin van volgend academiejaar afgewerkt worden. Als dat gebeurt zou het inderdaad kunnen dat het project verwaterd wegens zagezegd niet haalbaar. Een voltijdse werkkraft is noodzakelijk als katalysator om het project in volle snelheid op gang te trekken. Het wordt bang afwachten."

Katrien Darras

Ei, ik sta hier scheef!

(foto Dirk Bernard)

slaager: "Leuven heeft een goede traditie wat haar residenties betreft, en die willen we in ere houden. In Gent zijn er slechts twee residenties, Boudewijn en Fabiola, in Leuven zijn er een heel aantal. De bedoeling is zeker om het sjarter later aan te passen aan de prive-kamermarkt, waar ze dan als een vorm van sensibilisering zal

genwoordigers. Katrien Neys: "We zijn nu bezig met het organiseren van de zogenaamde residentendag. Die zou moeten plaatsvinden op 13 maart. Op die dag kunnen wij praten over wat wij van hen verwachten, en wat zij van ons. De residenten zijn zelf blij met het project. Op Sacharov, de vergadering van Sociale Raad

Lisst '99

Vorige week ging Sportraads laatste activiteit van dit academiejaar door: het Leuven International Studentensport Toernooi, oftewel het Lisst. Ongeveer vierhonderd sporters-studenten uit heel Europa verzamelden in Leuven om overdag te zweten en 's nachts te fuiven.

Voor de zestiende keer ging het Lisst nu al door, en stilaan wordt het één der grootste universitaire studentensporttoernooien in heel Europa. Het Lisst blijkt in het buitenland bekender dan in het binnenland en al verschillende jaren komen steeds dezelfde ploegen elkaar bekampen. De voetbalvelden en volleybalterreinen van het Sportkot werden het slagveld voor ploegen uit Frankrijk, Polen, Turkije, Italië, Nederland, Engeland, Portugal en... Leuven. Sommige ploegen komen voor de sportieve uitdaging en trachten op hoog nivo te spelen, anderen reizen hierheen uit wetenschappelijke interesse; de 'tennisleboog' werd namelijk voor het eerst in de Leuvense fakbars ontdekt. Over het algemeen werden er zowel in het voetbal, volleybal en basketbal degelijke wedstrijden gespeeld. De Leuvense ploegen zoals Industria in het volleybal, Ekonomika in het basketbal en Apollon in het voetbal plaatsten zich op de troon van de mannen-kompetitie. Deze ploegen wonen voordien de IFB-finales, het toegangskaartje voor deelname aan het Lisst. In de vrouwenkompetitie ging de beker voor volleybal en basketbal respectievelijk naar Wroclaw en Lissabon.

Donderdagavond waren alle winnaars gekend, alle wedstrijden gespeeld, en dus was het tijd voor een feestelijke afsluiting. In Alma drie ging het jaarlijkse eindbanket door, gevolgd door de Lisst-td in de Waalberg.

(bds)

(foto Ervint Ooghe)

“Wij vinden het postmodernisme voorbijgestreefd”

Het is nog maar een week uit en is nu al bijna uitverkocht, het eerste nummer in de nieuwe reeks van Van Nu en Straks. Van Nu en Straks is een literair tijdschrift dat aan het einde van de vorige eeuw werd opgericht en waar grote kleppers als August Vermeylen en Cyriel Buysse aan mee werkten. Nu, een eeuw later, treden enkele Gentse en Leuvense studenten in hun voetsporen. Hans, Christoph en Wouter hebben Van Nu en Straks heropgericht en dit vanuit een groot ongenoegen met de hedendaagse literatuur.

Veto: Hoe zijn jullie op het idee gekomen om met een literair tijdschrift te beginnen?
Wouter: «Hans en ik hebben op dezelfde middelbare school gezeten. Daar is de idee gegroeid. We zijn wat gaan grasduinen in bestaande tijdschriften en zijn toen op Van Nu en Straks gestoten. De jeugdige gedrevenheid van het blad sprak ons meteen aan. August Vermeylen (de oprichter van de eerste reeks van Van Nu en Straks, n.v.d.r.) was zelf maar eenentwintig jaar toen hij er mee begon.

Luxeus

Toen we naar de universiteit gingen, is ons idee concreter geworden. Net als de eerste reeks van het blad, wilden we het uitgeven in quarto-formaat en in luxueus papier. Iets meer dus dan wat aaneengennette kopieën. Deze ideeën hebben we samengebracht in een prospectus die we hebben rondgestuurd. Zo hebben we geldschietters en abonnees gevonden.»

Veto: Hebben jullie geen schroom om de naam Van Nu en Straks te gebruiken? In onze literatuurgeschiedenis is het een naam als een klok.

Zijn jullie niet bang dat zo'n titel te hoge verwachtingen opwekt?
Christoph: «Onder ons gezegd en gezwezen, we hebben ook vanuit kommersieel oogpunt gekozen voor deze naam. Het is inderdaad een naam als een klok en dat helpt. Maar we ambiëren wel meer dan dat natuurlijk. We hebben de titel overgenomen omdat wij vanuit een gelijkwaardige -

Wouter: «Het probleem met de hedendaagse auteurs is dat hun thema's niet uitstijgen boven het banale. Het zijn misschien makkelijke voorbeelden om op te spuwen, maar Herman Brusselmans en Tom Lanoye zijn daar de prototypes van. Als Brusselmans probeert te choqueren door over kotsende meisjes te schrijven, dan doet hij dat maar, maar mij raakt het niet.

handelde men ook wijsgerige en sociale thema's. Gaan jullie je hier ook aan wagen?

Wouter: «Ja, wij denken wel dat die onderwerpen kunnen samengaan met onze *l'art pour l'art*-benadering. Sociale en filosofische artikelen kunnen bijdragen tot de polemiek die wij met ons tijdschrift op gang willen brengen. We verzetten ons vooral tegen het postmodernisme. In deze postmoderne samenleving worden alle normen weggeschopt. Naar een waarheid wordt niet meer gezocht en alles valt in goedkoop materialisme en sinisme. Om de maatschappij en literatuur uit de postmoderne impasse te halen, moeten we streven naar coherentie en uniformiteit. Wij vinden het postmodernisme alweer voorbijgestreefd. Met Van Nu en Straks willen we een orgaan aanbieden voor onze generatie die reeds aanvoelt dat het het postmoderne populisme achterhaald is.»

Veto: De toenmalige redactie had ook een politieke missie. Vermeylen bijvoorbeeld was een uitgesproken flamingant. Wat doen jullie met die thematiek?

(foto David Marcsen)

houding tegenover de literatuur vertrekken als de toenmalige redactie, namelijk een onvrede met de hedendaagse cultuur. August Vermeylen, Cyriel Buysse, Prosper Van Langendonck en Emmanuel De Bom reageerden honderd jaar geleden tegen de vele provincialistische schrijvers. Guido Gezelle, Hugo Verriest en Albrecht Rodenbach waren de enige literaire lichtpunten voor Van Nu en Straks werd opgericht.»

Veto: Wat is er dan zo fout aan de literatuur van vandaag?

De bestaande literaire tijdschriften zijn er even slecht aan toe. Ze hangen vast aan grote uitgeverijen of staan in het teken van een ideologie, kijk maar naar *Dietsche Warande* & Belfort.»

Hans: «We zijn ook niet tevreden met de hedendaags beeldende kunsten, de conceptuele kunst bedoelen we dan. Als je kunstrecensies leest, merk je dat kunstenaars niet veel verder komen dan het konventionele en op die manier kunst uithollen.»

Veto: In de eerste reeks van Van Nu en Straks

Als Brusselmans probeert te choqueren door over kotsende meisjes te schrijven, dan doet hij dat maar

Wouter: «Honderd jaar later is de Vlaamse ontvoogdingstrijd niet meer zo relevant als die toen was. Ons tijdschrift richt zich veel meer op de Europese eenmaking. Wij willen duidelijk maken dat we de Europese eenheid onderschrijven, bijvoorbeeld door ook Franse en Engelse gedichten op te nemen. Politieke en maatschappelijke tractaten staan in het eerste nummer nog niet, maar die kunnen er zeker wel in komen.»

Gezelle

Veto: In de eerste reeks van Van Nu en Straks schreef de redactie haar programma neer in een manifest: "ene uiting van het willen en denken der laatstgekomenen, — een voor voorhoede — orgaan gewijd aan de kunst van Nu, nieuws-gierig naar de kunst — nog — in — wording — die van Straks — hier, en in het buitenland." Spreken jullie deze grondbeginselen niet tegen door in zo'n oubollig taalje te schrijven en in sonnetvorm te dichtten?

Wouter: «We schrijven graag in sonnetten omdat we vinden dat we onze literaire traditie niet achter ons kunnen laten. Ons misschien wat verouderde taalgebruik heeft er ook mee te maken dat we onze geschiedenis niet willen loochenen. Neem nu het verlies van de buigings-n. Dit heeft tot een verschraving van onze taal geleid. Met die buigings-n kon je namelijk heel vloeiende poëzie maken. Verder weren wij leen- en bastaardwoorden uit onze woordenschat. Waarom zou je bijvoorbeeld filosofie in plaats van wijsgeerte zeggen? We zijn voor sommigen misschien een beetje reactionair in ons taalgebruik en onze woordkeuze, maar we willen enkel de moeite doen creatief met taal om te springen.

De vraag is natuurlijk ook wat vooruitstrevend en nieuw is. Van Nu en Straks was honderd jaar geleden ook niet één en al vernieuwing. De makers van het tijdschrift hadden bijvoorbeeld een grote bewondering voor Guido Gezelle. Progressief waren ze vast en zeker, maar ze hadden toch ook bewondering voor de traditie.»

**Sofie Overstijns
Benny Debruyne**

Het eerste nummer in de nieuwe reeks van Van Nu en Straks is te koop in de Acco en bij boekhandel Peeters in de Bondgenotenlaan. Je kan schriftelijk een abonnement aanvragen op het volgende adres: Bogaerdenstraat 15, bus 6.

Musicologica brengt haar jaarlijkse konsert

Muziek in beeld

He konserten van Musicologica bestaan al langer dan de studentenkring zelf, die dit jaar uitpakt met een combinatie van beeld en muziek: de live-performances van de studenten musikologie zullen op drie maart worden vergezeld van de fraaite filmfragmenten uit onder andere *Daens*, *Portrait of a Lady*, *The Piano*, *Just Friends*.

Musicologica-preses Sergio Gratteri: «De vorige jaren opteerde Musicologica ook al voor een origineel concept: in 1997 zochten we naar humor in de muziek en vorig jaar was het konsert het sluitstuk van een workshop. In die workshop werden de raakpunten verkend tussen muziek en theater. Het eerste konsert begon als een eenmalig initiatief, maar ondertussen zijn we het grootser gaan zien. Dit jaar werken we

Maria-Theresia-College omgeruild voor de Pieter De Somer aula omdat we daar gebruik kunnen maken van een betere accommodatie. Die zal zeker nodig zijn om de filmfragmenten tot hun recht te laten komen. Ik beschouw de filmbeelden als een soort van emotieversterkend middel: de muziek wekt emoties los en die worden nog eens extra in de verl gezet door de beelden. Bovendien is dit ook interessanter voor het publiek. Vooral bij klassieke konserten valt er eigenlijk niet veel te zien tijdens de uitvoering, maar nu dus wel.»

Western

Veto: Spelen jullie enkel soundtracks met klassieke muziek?

Gratteri: «Neen, we zullen ons wel veel, maar niet uitsluitend bezighouden met klassieke muziek. Ook de soundtrack van *Pulp Fiction* wordt bijvoorbeeld onder handen genomen. En we hebben een jazz-combo, die mensen zullen enkele nummers brengen uit *Just Friends*. Voor de western-liefhebbers is er muziek van Ennio Morricone. Niettemin blijft het klassieke repertoire het grootst, wat gezien onze opleiding logisch is. Uit *Farinelli* wordt er muziek gehaald van Pergolesi en Händel. Verder spelen we ook nog stukken uit *Portrait of a Lady* ("Der Tod und das Mädchen"), *Le Maître de Musique* ("An die Musik"), *Dangerous Liaisons* ("Ombra mai fu") en *Daens*. En wat de meeste mensen zeker ook zal aanspreken, zijn de aangrijpende fragmenten uit *The Piano*.»

Veto: Wie doet er allemaal mee?

Gratteri: «Het is niet zo dat we één groot orkest van veertig man zullen vormen. De studenten spelen in kleinere ensembles:

een klassiek, een jazz- en een barokensemble. Een aantal mensen zullen zich ook wagen aan opera en voor *The Piano* doen we natuurlijk een beroep op een pianist. De dirigenten van de ensembles hebben ook een belangrijke job. Het tempo van de stukken moet immers juist getimed worden en overeenstemmen met de beelden in de film. Het is trouwens heel aangenaam voor de musikologen dat ze ook eens de muzikant in zich mogen loslaten. Musikologen zijn immers voornamelijk bezig met de theoretische kant van de muziek. Als je muziek wil spelen, moet je volgens onze professoren maar conservatorium gaan doen. Dat is soms wel jammer. Wat ook goed is aan zo'n konsert, is dat je leert hoe je zo iets moet organiseren. Dat is tenslotte een van de belangrijkste taken die we later als musikoloog zullen moeten uitvoeren.»

Cara

De musikologen in spe hebben het zich zeker niet gemakkelijk gemaakt met de muziekwerken die ze hebben gekozen. De filmthema's die ze brengen zijn niet meteen de minste. Bij de repetitie konden wij al een voorsmaakje krijgen van een ingetogen "Cara Sposa" uit *Farinelli* en ook van Schuberts "Der Tod und das Mädchen" waarbij de pianosolo prachtig harmonieerde met de feerieke beelden van *Portrait of a Lady*. Op de jazztunes van "Just Friends" leken de filmprenten net iets echter dan normaal en met de geïnspireerde performance van de themamuziek van *Daens* herleefde de steer die nogal slaperig was geworden na een ellenlange Pergolesi. Het geheel is in elk geval bijzonder aantrekkelijk.

**Sophie Willems
Joke Bellen**

"Muziek in beeld" op 3 maart om 20.00u in Aula Pieter De Somer. Kaarten 100/200 in voorverkoop en 150/250 aan de kassa.

De musikologen mogen ook eens de muzikant in zich loslaten

dus rond het medium film, met name een tiental films waarin muziek een prominente rol speelt. Uit deze films hebben we nu de mooiste beeldfragmenten gekozen en gemonteerd. Zo'n veertig à vijftig studenten (en oud-studenten) musikologie zullen de beelden live begeleiden. We hebben de akoestiek-onvriendelijke omgeving van het

"Gerecycleerd papier door je strot"

Eco-copy is de enige 'ekologische kopiezaak in Leuven. Toch wordt het ekologische gehalte van de kopiezaak in vraag gesteld. Twee weken geleden nog bedekte aktiegroep Distel op illegale wijze het logo van Eco-copy — een groene kikker — met een affiche waarop het skelet van een kikker getekend stond. De kopiezaak — drie winkels in Leuven — zou zich alleen omwille van haar marketing een ekologisch imago aanmeten. Eco-copy zelf stelt dat het ekologie en ekonomie wil verzoenen.

De anonieme aktievoerders hekelden dat het door Eco-copy gebruikte papier houtvrij is (zie kadertje) en kringlooppapier enkel op aanvraag verkrijgbaar is. Veto konfronteerde Richard Slob — de zaakvoerder van Eco-copy, Frank Fossé en Herman Vandenbosse van papiergroothandel Hasel-donckx aan de ene kant met Griet Peeraer van het Sensibiliserings- en Informatiecentrum (Sic) voor milieu en veiligheid van de KU Leuven, Jörn Peeters van de Sociale Raad — een geleding van de Leuvense Overkoepelende Kringorganisatie — en Stefaan Claeys van de Bond Beter Leefmilieu aan de andere kant. Als er één ding duidelijk werd is dat onduidelijkheid troef is in deze materie, zelfs over wat gerecycleerd papier is.

Peeraer: «Dat is papier dat voldoet aan de normen. Het moet in elk geval voldoen aan het label van de Blauwe Engel omdat dit het enige label is dat zekerheid biedt dat het papier post-consumer en dus milieuvriendelijk is. Bij uitbreiding moet het papier liefst ook voldoen aan het Nordic Swan-label. Dat label gaat niet over het papier zelf maar over het effect op het milieu van de manier waarop het papier geproduceerd is.» **Frank Fossé:** «Blauwe Engel is inderdaad een milieulabel exclusief voorbehouden voor gerecycleerd papier. Nordic Swan gaat

milieuvriendelijk geproduceerd is als milieuvriendelijk papier is. Met die uitbreidingen kunnen wij eigenlijk weinig aanvragen. Als studenten aan ons komen vragen welk papier ze moeten gebruiken, kunnen wij niet al die labels gaan opnoemen. Wij raden dan aan te zien dat het in elk geval Blauwe Engel draagt, en als het kan ook Nordic Swan.»

Fossé: «Ovam (Onafhankelijke Vlaamse Afvalstoffenmaatschappij, nvdr) heeft in de loop van vorig jaar een uitgebreid onderzoek gedaan naar één van onze papiersoorten, en heeft die ook weerhouden alhoewel het niet het label Blauwe Engel draagt. Waarom? Papier heeft een ekologisch aspect, maar ook een technisch aspect. Het is gemaakt om erop te kopiëren. Als je gaat recycleren, worden de papiervezels korter en korter. Recyclage houdt op een bepaald moment op, jammer maar helaas. Om aan bepaalde technische aspecten van moderne kopiëmachines — die steeds veeleisender zijn — te voldoen, moet je op een bepaald moment andere vezels toevoegen. Dat zijn ook gerecycleerde vezels, maar niet noodzakelijk post-consumer. Papier moet ook kopieerbaar zijn. Je kunt ook geen houthoudend papier gebruiken bij het kopiëren, dat papier vergeelt en vergaet veel sneller.»

Mislukt

Je moet een kompromis bereiken. Je kunt heel ver gaan en zeggen dat je alleen post-consumer papier wil, maar dan loop je bepaalde technische risico's. Daarmee wordt het ekologisch probleem niet opgelost, want je krijgt meer afval door mislukte kopies. In de ontwikkeling van ons product hebben wij aan het Wereldnatuurfonds (WWF) gevraagd om ons op dit papier en ons productieproces te screenen. Wij hebben voorgesteld een deel van de inkomsten af te staan aan de werking van het WWF als het papier voor hen aanvaardbaar was.

Die samenwerking hebben we verkregen. Zij hebben er dan hun naam aan willen geven, en zo is het pandpapier geworden. Blauwe Engel zou een uitgangspunt kunnen zijn, maar er zijn er ook nog andere.» **Peeraer:** «Stel dat iemand twee soorten papier krijgt — het ene houthoudend het andere houtvrij — die even duur zijn. Het houtvrije garandeert een langere bruikbaarheid van de apparaten, dan zal iemand die geen aandacht heeft voor het ekologische aspect, voor houtvrij papier kiezen.»

Fossé: «Je kan die lijn doortrekken. Als je zo'n apparaat langer kan gebruiken, spaar je ook het milieu.»

Peeraer: «Ik weet dat niet als je kijkt naar de hoeveelheid papier die hier buitengaat. Als meer recyclagepapier zou worden aangeboden, zou er misschien ook meer gebruik van gemaakt worden. Het is een keuze die je maakt tussen economisch en ekologisch. Maar als je kiest voor het economische, dan moet je zeggen ekonomie-copy en niet ekologie-copy.» **Slob:** «Wij hebben nooit gezegd dat we alleen gerecycleerd papier zouden gebruiken. Je kunt dat gerecycleerd papier ook niet door de studenten hun strot douwen. Het gaat ook om de manier waarop het gepresenteerd wordt. Heb je al veel tessen gezien die op gerecycleerd papier zijn gemaakt?»

Slob: «Bij Eco-copy moet je een beetje de verschillende aspecten zien van ekologisch kopiëren. Wij werken met *refurbished*, gerecycleerde kopie-apparaten. We zijn zelfs aan het kijken om die gecontroleerde te exporteren. Je kunt het ekologische aspect tot in het oneindige drijven. De eerste jaren dat wij bezig waren, hadden we gerecycleerde papieren die echt donker waren en

die echt slecht waren. De naweën daarvan zijn dat veel mensen de idee hebben dat gerecycleerd papier slecht moet zijn. Als de meerprijs voor gerecycleerd papier twintig centiem is, is dat voor ons aanvaardbaar. Als dat zeventig centiem is, moeten we de prijs per kopie al naar twee frank optrekken. Het is ook niet dat we zeggen dat we gerecycleerd papier moeten nalaten. Wij hebben een nieuwe reeks tests gedaan met de gerecycleerde papiersoorten die op de markt zijn. Nu zijn we bezig met een klein concept uit te werken met Hasel-donckx. Om de studenten te sensibiliseren zouden zij één of twee machines per kopieercent plaats waar alleen gerecycleerd papier

len toch altijd voor Blauwe Engelpapier kiezen.»

Veto: «Een ekologische kopiezaak zou dat dus ook moeten doen?»

Claeys: «Als een kopiezaak er echt voor kiest om ekologisch te gaan — niet alleen op het vlak van kopieerapparaten, maar ook wat het papier betreft, en dat is toch nog altijd het belangrijkste aspect — dan vind ik dat je niet veel minder kunt doen dan Blauwe Engel nemen.»

Slob: «Denk je dat de mensen op straat zullen weten wat Blauwe Engel is?»

Peeters: «Als ekologische kopiezaak in Leuven, hebben jullie nog nooit echt iets gedaan om jullie klanten te sensibiliseren of

inzit. Dan kunnen we zien of de mensen daarvoor kiezen. Je moet kijken naar wat ekologisch aanvaardbaar is, maar ook naar wat de mensen aksepteren. Een bepaalde papiersoort — het marmar — is heel populair voor thesissen. Dat is absoluut niet gerecycleerd, en ik vind het persoonlijk afgrijselijk. Studenten komen binnen en vragen naar soorten papier. Je biedt hen verschillende soorten gerecycleerd papier aan, en ze zeggen 'dat marmar wil ik'. Wat ga je dan doen. Zeggen dat je het niet hebt, en hen doorverwijzen naar je collega's? Het komt erop aan de studenten te sensibiliseren. In elk kontrakt wordt aangegeven dat er geen extra gevraagd wordt voor het gebruik van gerecycleerd papier. Er is maar één kring geweest — Romania — die dat stringent twee jaar gevolgd heeft.

Marginaal

Jörn Peeters: «Het gaat erom welke keuze je maakt. Je kunt best wel alleen volledig ekologisch recyclagepapier aanbieden, maar dan zul je inderdaad marginaal blijven.

Ofwel wil je een eko-logo en blijf je marginaal, ofwel wil je een grote kopiezaak en veel studenten bereiken maar dan moet je dat eko-logo niet voeren. De studenten die ik ken, verwachten hier recyclagepapier. Ze zeggen het is 'eko', dus dat zal wel recyclagepapier zijn. Als je hen dan zegt dat dit niet het geval is, voelen die zich bekocht. Gewoon door dat logo.»

Slob: «Wij blijven erbij dat 'eko' voor ekologisch staat. Maar het moet economisch haalbaar zijn.»

Stefaan Claeys: «De Bond Beter Leefmilieu vertrekt eigenlijk vanuit hetzelfde standpunt. Je moet proberen zo milieuvriendelijk mogelijk papier te vinden dat technisch voldoet. Als de mensen er niet tevreden over zijn, heb je niets gewonnen. Wij leggen de lat wel zo hoog mogelijk. Wij geloven in het Blauwe Engel-label dat toegekend wordt aan papiersoorten die op milieuvlak goed scoren — post-consumerpapier. Wat het Blauwe Engel-label nog sterker maakt, is dat er ook technische eisen gesteld worden. Het moet ook technisch gezien een perfect performant papier zijn. Andere gerecycleerde papieren kunnen ook bepaalde verdiensten hebben, maar wij zul-

informatie te verschaffen over ekologisch papier.»

Slob: «Ik denk dat het niet mijn taak is om dat te doen.»

Peeraer: «Er zijn drie eco-copy's. In uw reclame bijvoorbeeld kun je bijvoorbeeld zeggen dat in Eco-copy II je alleen ekologisch papier krijgt.»

Claeys: «Het zou interessant zijn als de studenten samen met de copy-centers proberen duidelijkheid te scheppen in de hele kwestie. Daarbij kun je bijvoorbeeld een systeem uitwerken waarbij in elk copy-center één of twee machines staan die standaard kopiëren op kringlooppapier. Op die manier is de drempel voor mensen die op dat papier willen kopiëren niet nodeloos hoog. Anders bereik je de grote massa niet. Als je jezelf wil profileren als 'eko', moet je een zeker engagement opnemen ten aanzien van uw klanten. Ten eerste door te informeren. Ten tweede door het verlagen van de drempel door die milieuvriendelijke alternatieven zoveel mogelijk te verspreiden, bijvoorbeeld via uw advertenties.»

Benny Debruyne

de organische chloorverbindingen na die gemaakt worden bij bleekmiddelpapier, het chemisch zuurstofverbruik van het afvalwater en de zwaveluitstoot in de lucht. Je kunt nog verder gaan. Nog een ander label is Iso 14001, dat het productieproces controleert. Nog een verdere uitbreiding is het Emass-certificaat. Ik weet niet of je dat kent?»

Uitbreiding

Peeraer: «Ik weet dat er nog andere labels zijn, maar het is zo dat de labels Blauwe Engel en Nordic Swan samen genoeg zijn om ervan uit te gaan dat het papier zowel

Er is papier en er is papier

Post-consumer: De gebruikte pulp is van papier dat een volledige cyclus van produktie en consumptie heeft doorstaan.

Pre-consumer: Papier rechtstreeks van de fabrieken afkomstig, bijvoorbeeld omslagspijpers.

Houtvrij of houthoudend: Bij chemische papierpulp waarmee houtvrij papier gemaakt wordt, zijn alle houtbestanddelen behalve de sellulose nodig. Die sellulosevezels vormen maar de helft van alle houtvezels, de rest is afval. Bij mechanische pulp waarmee houthoudend papier gemaakt wordt, wordt bijna 95 à 99 procent van de houtvezels gebruikt voor de pulp. Voor houtvrij papier zijn dus twee keer zoveel bomen nodig als voor houthoudend.

(bd)

Choose life, Ithaka in Vitro kietelt aan je strot

Bellen blazen, kaartjes sturen

okatie van Ithaka, Your Guide in Vitro Sightseeing: Supercity, Leuven Shopping Center en het tussenliggende deel van de Diestsestraat, ofwel een omgeving die bol lijkt te staan van zinvol bezigzijn. Zinvol? Ik hoor u lachen. U bent een artiest. Maar buit de lach niet uit, de lach is er al niet meer. Kunst verdraagt geen doelgericht denken. Precies van deze allergie wil Ithaka even laten proeven. En waar kan dat beter dan in een omgeving waar doelgerichtheid koning is? Ithaka in Vitro zoekt het leven op, alleen de botsautootjes ontbreken nog. Sorry, Filippo, Ithaka heeft zijn best gedaan.

Kultuurraad — een geleding van de Leuvense Overkoepelende Kringorganisatie (Loko) — is de studentenoverkoepeling die zich bezighoudt met cultuur en kunst. Ze biedt een forum voor geïnteresseerden en vertegenwoordigers van alle fakulteitskringen om mee het stedelijke en universitaire cultuurbeleid te bespreken en te bepalen. Ook dit jaar heeft Kultuurraad iets met de stad. De zevende Ithaka betekent weer een zwerftocht in een stukje Leuven, betast door jonge kunstenaars. Zij studeren nog, of zijn net afgestudeerd. Alle negentien zijn ze nog op zoek naar een oeuvre. Zestien werken, geselecteerd door een werkgroep van zo'n vijftien studenten, komen voor één dag op eigen benen te staan, los van zij of hij die het vormgaf. Hiermee biedt Ithaka niet enkel voor de kunst, maar ook voor haar kreator een mogelijkheid tot reflectie. En avant!

Om dit leed wat te verzachten, brengt Ithaka in Vitro haar eigen ansichtkaarten uit

Na de twee vorige edities, die in de keuze van hun site terugblikten op een economisch en bouwkundig verleden van de stad, wordt op vier maart de brug geslagen naar wat nu wordt verstaan als een pool van menselijk bezigzijn. Kwa lokatie werd er voor bedrijvigheid gekozen en keerde Ithaka nogmaals een beetje terug naar het (veronderstelde) centrum van Leuven. Door hun commerciële overladenheid vormen winkelgalerijen hierin geen gemakkelijke lokatie, wel één vol uitdagingen voor hedendaagse kunst, al is het maar vanwege de aanwezigheid van de toevallige

passant. Terwijl Ithaka retour vorig jaar de konfrontatie met de sociale geladenheid van Sint-Maartensdal ophiel tot een symbolische van kunst en stad, beperkt Ithaka in Vitro zich opnieuw tot konfrontaties, met de ruimte en met haar publiek. Gun kunst een blik op zichzelf, maar wel zo dat ook anderen meekijken.

Hedendaagse kunst ontwortelt de trouwheid met een ruimte. Ithaka mag ook dit jaar worden beschouwd als een aftasten van het spanningsveld tussen het 'kunstige' en het louter documentaire. De blik van de voorbijganger wordt, al is het maar voor even, onttrokken aan het berekenbare. Toch blijft die blik gevat in de omgeving. Door de kunst zoekt de blik de omgeving zelfs opnieuw op. Ithaka in Vitro speelt met de spanning tussen de private en de publieke sfeer, een spanning zoals die wordt verbeeld in de stads- en massakultuur.

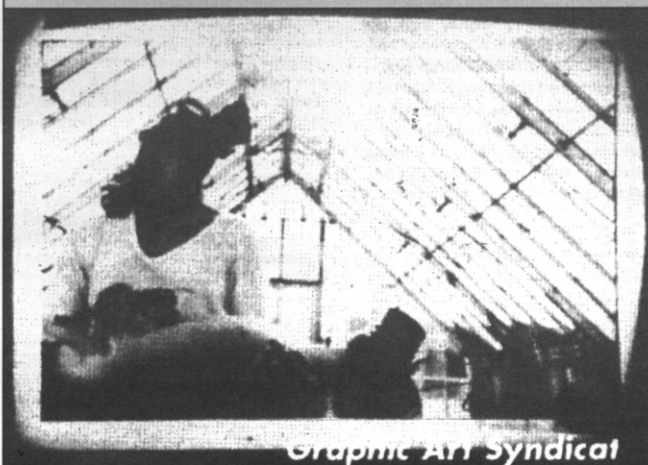
Transparant?

De passant in een winkelgalerij of een bioskoopcomplex wil niet worden herkend. Hij nestelt zich in een geruststellende anonimiteit, hierin aangemoedigd door de steriele omgeving. Als anonieme toeschouwer identificeert hij zich met de beelden van het glas van de etalages, of met het scherm in de filmzaal. Het omgaan hiermee lijkt verwant aan communicatie, maar er is veeleer sprake van eenrichtingsverkeer: je kijkt naar de beelden, ze kijken niet terug. "Wees jezelf" fungeert er als de perfecte commerciële slagzin: consumptie rekepeert de onmondige overzijde, zoals deze zich in de etalage bevindt. Eens het object in handen, blijkt er echter nog maar moeizaam sprake te zijn van identifikatie en wordt het object al snel gereduceerd tot een object zonder meer. Kan kunst deze verleiding doorzichtig maken als ze zich bedient van dezelfde strategie?

Hedendaagse kunst weigert vaak te worden gevat in een object. Meestal probeert ze zich te onttrekken aan haar vormelijke gegevenheid. Hierdoor lijkt de eigenheid van de verhouding tussen kunst en economie reduceerbaar tot een paradox: het vluchtige karakter van hedendaagse kunst zorgt voor het overstijgen van de consumptiewaarde. De steriliteit van een winkelgalerij en haar gerichtheid op consumptie dwingen Ithaka en haar kunst om dit op een subtiele manier in een ander daglicht stellen. Is kunst te herleiden tot (anderemans) strategie, tot een zeepbel?

Het 'vluchtige' kan ook worden gezien in functie van de vierde dimensie. Niet enkel brengt Ithaka in Vitro kunst die haar vormelijkheid lijkt te perverseren, ook is ze als eendaags kunstparcours zichzelf ver-

Programma Ithaka in Vitro

Graphic Art Syndical
13.00 u: *openingsperformance* door Kristof van Gestel. Aansluitend receptie in aquarium-winkel De Siervis, Leuven Shopping Center (Diestsestraat 133). Ithaka en Veto zijn voor de warme hapjes.
14.00 u - 23.00 u: parcours rond hedendaagse beeldende kunst doorheen Supercity galerij - Diestsestraat - Leuven Shopping Center.
23.00 u: gratis fuif in Stuc-zaal. Easy turbo sound met dj Khatami: disco and everything ever after. Erotic Thrilling fiction: psychofunk jazzy beats met dj Stan&Mailman.
Alle informatie over parcours en kunstenaars is te verkrijgen aan begin- en eindpunt, namelijk de leegstaande winkel vooraan in de Supercity galerij (Bondgenotenlaan), en de infotent op de parking achteraan het Leuven Shopping Center. Er zijn gratis brochures ter beschikking met namen en plannetjes. Freaks kunnen zich voor een appel en een ei de rijk geïllustreerde catalogo aanschaffen, met teksten over elke kunstenaar, en een essay van kultuursocioloog Pascal Gielen.
Ithaka op Internet: <http://www.stuc.kuleuven.ac.be/kura>

(JP)

plicht om het tijdloze als artistieke evidentie steeds weer in vraag te stellen. Kunst kan niet worden losgehaakt van haar belevingsmoment.

Zeepbelletjes

De passage werkte al vaker als metafoor voor het ervaren van kunst. Met de keuze van een lijnvormige lokatie met een begin- en een eindpunt, hernieuwt Ithaka haar passagekarakter. De kunst die er wordt getoond, draagt er de sporen van. In een eendaagse passage weigert ze zich over te leveren aan een overstijging van haar eigen gebeuren. Ithaka in Vitro is geen wereldvreemde paringsdans tussen het hier en nu en dat wat achter de horizonen van een romantisch vergezichtje zou liggen. Zonder

dat ze kan worden herleid tot een tijdskaarde van de kreator of de toeschouwer, lijkt alle kunst slechts vatbaar in het moment zonder meer. Oh ja, om dit leed wat te verzachten, brengt Ithaka in Vitro haar eigen ansichtkaarten uit, hebbedingetjes om op de schouw te zetten.

Ithaka in Vitro wil echter niet zomaar goocheelen met een kritisch discours. Ithaka wil konfronteren, vragen stellen, het gemeed eventjes opengooien om er een flink pak beelden in te kieperen waar je een logische kop noch staart aan vast kan knopen. Kunst is toeval, is even aan je strot worden gekieteld. Kunst is geen vertoog, kunst bespeelt hoogstens de mazen ervan. Winkelpassages als een monumentaal vervliegen van woorden — voor één dag.

Lars Kwakkenbos

Weg met de Derde Wereld

In het kader van haar sensibiliseringscampagne inzake de vluchtelingenproblematiek, organiseert Sociale Raad drie avonden gevuld met films waarin het thema van de vluchtelingen centraal staat.

De bedoeling is om de drempel tot het 'vluchtelingendebat' te verlagen en zoveel mogelijk mensen aan te spreken. De films overspoelen de kijkers niet echt met zware, politieke analyses, maar roepen eerder vragen op.

In Auditorium Michotte, PSL, Tienestraat 102, kan je gedurende drie opeenvolgende woensdagen telkens om 20 u en volkomen gratis naar de volgende films gaan kijken:

Woensdag 3 maart

Refugees (20 min.), over het asielbeleid van de Westerse regeringen en de oorzaken van de vluchtelingstroom

Lamerica (115 min.), over Albanese miserie, kapitalistische excessen en destructief egoïsme

Woensdag 10 maart

Clandestine Blues (55 min.), indringend portret van een uitgewezen Ghanees

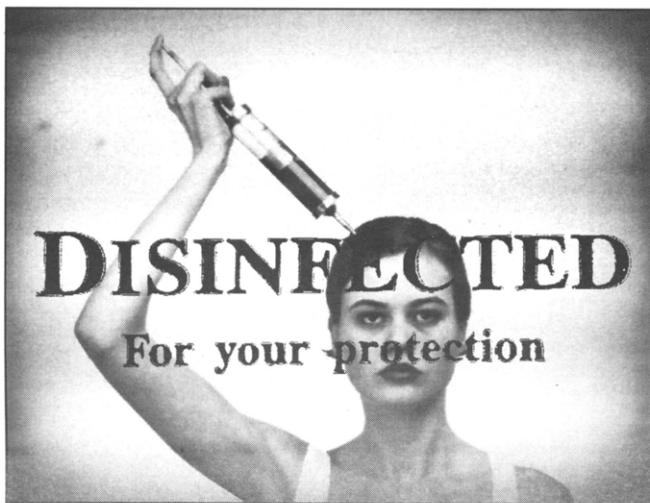
The March (90 min.), De bewoners van een Afrikaans vluchtelingenkamp zetten een mars in op Europa: een intrigerende en provocerende schets van een potentieel toekomstscenario.

Woensdag 17 maart

Humanitaire Interventie (29 min.), over de grens tussen opportunisme en het verdedigen van mensenrechten, of waarom catastrofes zelden voorkomen worden

La Haine (95 min), over rellen, uitzichtloosheid en wraakgevoelens; fassinierende schets van het leven van migrantenjongeren; verfilming van een tijdsbeeld

(bds)

Een wei in de lucht

Ithaka, het kunstparcours van Kultuurraad, nodigt dit jaar uit tot een wandeling doorheen twee winkelgalerijen. Supercity en Leuven Shopping Center. 'Your guide in vitro sightseeing' laat de toeschouwer snoepen van een blinkende lokatie waar de lamp vandaag brandt. Het moderne leven is terug in, als een flaneur begeven we ons langsheen parcours en kunstwerken, having good times. Of om het met Ferrucci te zeggen: "Iets als wandelen zonder doel voor ogen. Het hele wereldtoneel vult zich met virtuoze prestaties."

De start van het parcours aan de ingang van Supercity zet meteen de teneur van de ekspo: *Infected for your protection*. Interieur-architecte Leen Vandierendonck wil met gigantische foto's en sloganske boodschappen in reclamestijl precies datgene verkopen waar hedendaagse kunst naar op zoek gaat: gedachteninfekties. Hiermee wordt de uitdaging van de lokatie scherp gearticuleerd: kan hedendaagse kunst wel zo gemakkelijk gekocht worden? Laat de weerbarstigste restfraktie die in goede kunst ervaring, frustratie en verlangen op dreef houdt zich zo gemakkelijk in een beeld vatten, klaar voor consumptie? Vandierendonck's glatte beelden van ontmoeting en ontvankelijkheid recupereren als het ware reeds het gehele Ithaka-project, nog vóór de kunst zich heeft kunnen manifesteren. Nog vóór de kunst in de ervaring voor een differentiatie van de lokatie heeft kunnen zorgen.

Enkele kunstenaars gaan als fenomenologen te werk in de ruimtes. Delphine Brunelle markeert via een auditieve ingreep het hoogteverschil in de Supercitygalerij, en staat hiermee stil bij de alledaagse evidentie van de verplaatsing doorheen een gebouw. Een scherpere omgang met de architectuur van de winkelgalerij is deze van dj's Steven De Staerke en Frank Guthörel. Een verdubbeling van de muzak die doorgaans in winkels te horen is, wordt doorkruist door ter plekke opgenomen geluidsfragmenten. In die spanningsverhouding wordt de typische verdwijningsestetiek van de winkelruimte zichtbaar, namelijk in haar disfunctioeneren. De winkelruimte wordt een ervaringsruimte nu haar randen niet langer uitgewist worden door *mellow tunes*. Ze verschijnt voor het eerst als ruimte, nu de fiksatie op koopwonen doorprik wordt.

In de designwinkel stelt Wouter Decor-

te een nieuw bouwprincipe voor dat moet toelaten om "preventief een oplossing te bieden voor een probleem dat zich later nog zal stellen", zijnde het woonprobleem. Een metalen doos die eruit ziet als een speeltje van Rubic kan naar hartelust verpuzzeld worden tot een tafel of stoel, of uitvergroet tot een huis.

In het hart van de Supercity, daar waar de filmtickets verkocht worden, zijn enkele kunstenaars te vinden voor agressieve ingrepen. Een gigantische *videowall* van Koen Philips toont een ondertitel uit een soapserie. Elke hang naar snelheid en vlotheid die videobeelden met het leven van de soap verbindt, wordt echter verstikt door haar radikale tegenbeeld. Philips's *videowall* is pikzwart, en werd bovendien geschilderd. Geen glatte beelden op een glatte beeldbuis, maar een teveel aan materie waarin de vloeibaarheid van de beeldconsumptie samenklontert. Ook de skulptuur van Sofie Haesaerts is even aantrekkelijk als brutaal. Een levensgrote menselijke figuur ligt verstijfd temidden de massa, en schort elke communicatie op. Het werk is gemaakt van rode jellypudding, goed om een contrast tussen afstoting en aantrekking te creëren. Wat lekker is ziet er evengoed uit als een gevilde mens, net geen stinkend wormsteking prak.

Wormsteking

Koen Boyden gaat bijzonder subtiel te werk: hij enseneert een lege winkel in een lege winkel. Slechts enkele dozen met sigarettenafval die buiten staan wijzen op wat er was. Binnen speelt een video van Paul Auster's 'Blue in the Face'. In de vervaging van het beeld in een enkel spoor — de dozen — duikt de melancholie op. Ward Hermans en Kristof Tsjoen zetten daarentegen de sensatie van de lege ruimte niet op de stoep, maar verkopen haar. De gelukken die zich een katalogoos aanschaffen besfeffen dat koopwaar geen gebeurtenis oplevert, maar evenmin het verlangen stillegt. Goede kunst is gebakken lucht, ze frustreert de toeschouwer door zich te tonen in haar nuttelosheid. Ook Saar De Buysere plaatst de nuttelosheid van kunst centraal: een fitnessstoel dat geen lichamelijke inspanning vergt, maar doet dromen, middenin een sportwinkel.

De link tussen beide winkelcentra wordt gemaakt door de Diestsestraat. In deze piste laat Ithaka haar twee grootste weirdo's los. De eerste kent u al (zie vorige

Kunstgezinde heethoofden laten stoom af

Op woensdag drie maart organiseert de Cultuurcommissie van de KU Leuven samen met Ithaka, *Your Guide in Vitro Sightseeing*, een Uur Kul'tuur rond een heet hangijzer — op zijn minst in de aktuele beeldende kunst. Peter Bondewel (kultuurfunktionaris van KC De Werf in Aalst, moderator), Luc Tuymans (beeldend kunstenaar en ondervoorzitter NICC), Dieter Lesage (kultuurfilosoof en 'nieuwe Belg'), en Bart Verschaffel (eveneens cultuurfilosoof) hebben zich hiervoor laten inspireren door de lokatie. Hedendaagse kunst krijgt een plaats in etalages en in de publieke passage van galerijen en een winkelstraat. Dit roept meteen de vraag op in welke mate kunst en economie met elkaar zijn verstrengeld en elkaar beïnvloeden. Hebben subsidiëring, sponsoring, megatentoonstellingen en 'kultuurtourisme' een impact op de kwaliteit van kunst? Kan hedendaagse kunst nog een zekere autonomie bewaren? In hoeverre is de kunstenaar nog onafhankelijk en welk statuut krijgt hij in de wereld van de belangenvermenging? Welke plaats nemen het museum en de curator in dit discours? Over deze vragen zullen de vier heren zich één uur lang het hoofd mogen breken.

(sb)

Veto), speciaal overgekomen uit Las Vegas: Billy Bluebird — alias Filip Van Dingenen. De man is de vleesgeworden rock&roll, wat hij graag zal demonstreren tijdens het verkopen van reizen naar Utopia in een Leuven reisburo. Ook Koen de Gezelle heeft een alterego dat verhalen vertelt: Cloudy. En ook deze *fellow* heeft zijn eigen vehikel naar Utopia, niet Billy Bluebird Airlines, maar wel de busmaatschappij Cloudytours. Op een bus vertelt Cloudy geladen verhalen die geput zijn uit de sprookjeswereld en de alledaagse realiteit, steeds uitgaande van een reël voorwerp.

De Diestsestraat is echter ook goed voor een debat over veiligheid, temeer sinds burgemeester Tobback van de straat een filmset wil maken. Baciep — wat staat

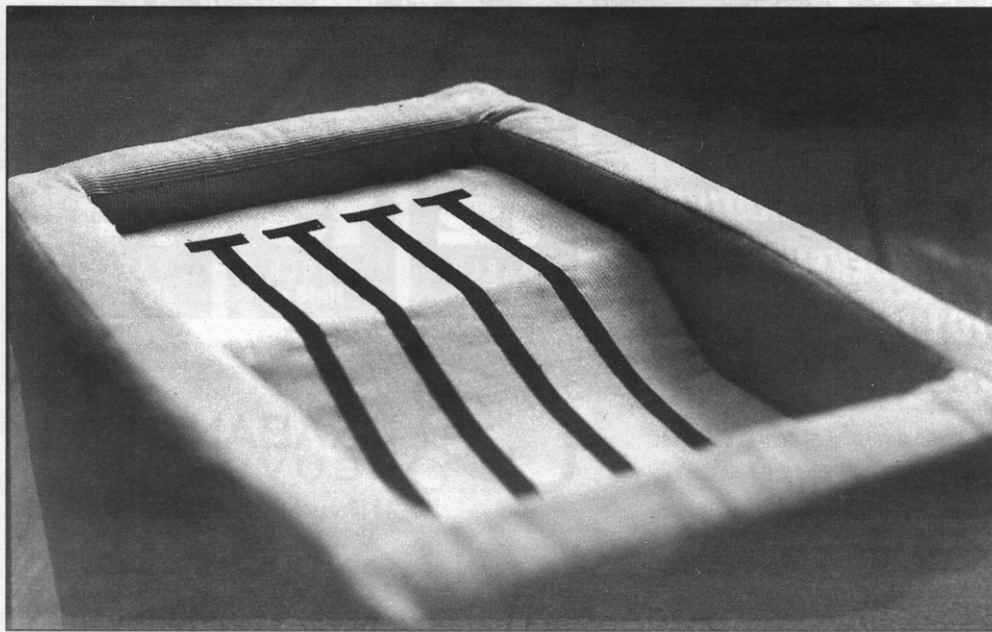
voor Bureau d'anthropologie du consortium intergalactique des esprits en plastique — is hem echter voor. Het kollektief zal eigenhandig bewakingskamera's installeren, en konfronteert de beelden met ter plekke opgenomen videofragmenten. Zo wordt de vertroebeling van etiek en estetik te boven gekomen door een kleinschalig onderzoek naar de wijze waarop videokunst tot stand kan komen, in een bewuste en onbewuste interactie met het publiek.

Verhalen

Het kitscherige, zeg maar schreeuwelijke Leuven Shopping Center maakt de derde etappe van het parcours uit. Vreemd genoeg zijn juist hier enkele meer poëtische werken geïnstalleerd. Reiko Takizawa linkt het passagekarakter van de lokatie aan dat van de tijd. In een videoprojektie tracht ze het tijdsverloop te materialiseren. De tijd laat zich echter niet bevormen, maar misschien wel herhalen, op zoek naar een aanhoudende duplikatie van de ervaring, naar gebeurtenis, naar passage. Ook de ruimtelijke passage komt aan bod, in de diaprojekties van Pascale Muret. De vluchtigheid en de dynamiek van het stadsleven worden in een verloren moment bevroren tot transparante beelden. Zo biedt het werk ook een momentane reflectie op het wandelen van de toeschouwer.

Het *environnement* van Collin Hotermans is als een ervaringsruimte die op de toeschouwer toekomt. Een glazen koepel in het midden van de galerij wordt gemarkeerd met groene folie, en omgeeft passanten en kunstliefhebbers willens nilens met een virtuele weide. Tenslotte is er nog de burleske installatie van Maarten Hofman, 'Made in Taiwan'. Allerhande plastic diertjes die piepen als je erop duwt zijn gefotografeerd op grote formaten. In dezelfde kamer loopt een hond naarstig te ijsberen in een video-monitor. U kent het mopje toch al: welk dier heeft vier poten en één arm?

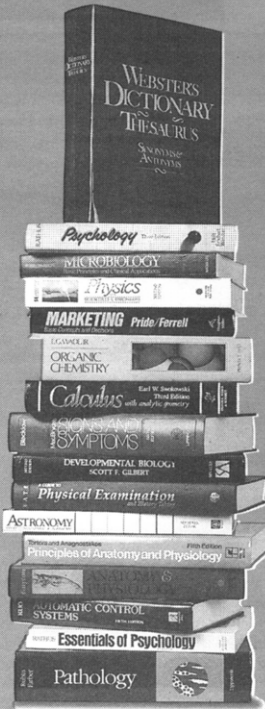
Jeroen Peeters

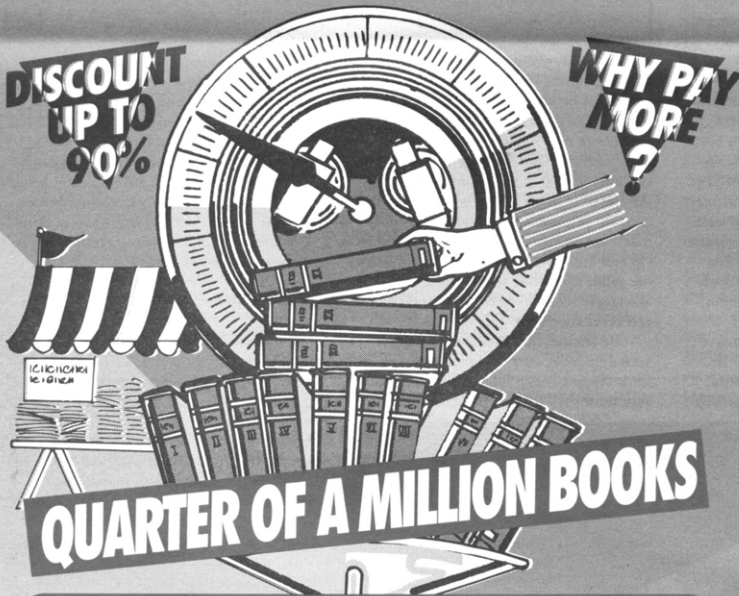
SCIENTIFIC

BOOK SALE

De Centrale Boekhandel organises a magnificent scientific super sale. These special offers are gigantic, thousand of titles for every speciality. Textbooks, manuals, atlases, dictionaries, its too much to mention here. Sometimes a little bit older, but prices are a world of difference.

BUILD UP YOUR OWN LIBRARY.

QUARTER OF A MILLION BOOKS

BOEKEN & STRIPS · ROMANS · LITERATUUR

WETENSCHAP · STUDIEBOEKEN · ENZ.

NIEUW: TOP 10 LITERATUUR

VOOR WEGGEEFPRIJZEN

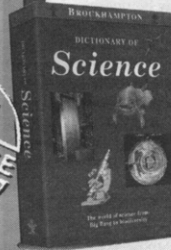
Soms licht beschadigd of verkleurd, echter het verschil zit hem in de prijs!

POLY ZAKWOORDENBOEKEN

10.001 COMPUTERBOOKS

WITH SOFTWARE / CD-ROM / DISKS ETC.

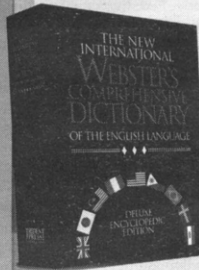
VETO 381 VOORDEELBON
EXCLUSIVE COUPON
FOR EXTRA DISCOUNT

DICTIONARY OF SCIENCE

Big format. 690 pages from Astronomy to Zoology. A stimulating overview of the world of science.

List price 1325
Sale price 378
Veto coupon 95
283
95

WEBSTER DICTIONARY

Newest updated edition. With thumb index: The best there is.

List price 2.995 sale price 948
Veto coupon 190
758
190

PRISMA VAN DE NATUURKUNDE

Tijdloos woordenboek met 2000 trefwoorden
Sale price 95 Veto coupon 48
48
48

GESCHIEDENIS VAN HET KAPITALISME BEURSTOPPER VAN 1998!

Michel Beaud. Van 1500 tot heden. 5 eeuwen historie. Haast 400 pag. vol wetenschappelijke analyses. Klasseboek uit de Aula-reeks. van 1250 beursprijs 283 Veto coupon 48
283
48

Veto Total coupon **381**

Name: _____ Postal code: _____ Nr.: _____

DE CENTRALE BOEKHANDEL

AMERIKALEI 200/30 - 2000 ANTWERPEN

TEL. INFO: 016 38 30 11

••• PRESALE DAY •••

THUR/DON **17** MARCH 14-21 H

FRI/VRIJ

12

MARCH 14-21 H

SAT/ZAT

13

MARCH 10-18 H

SUN/ZON

14

MARCH 10-18 H

BRABANTHAL LEUVEN

A3 (Brussel-Luik) Afrit 23 = Haasrode

Ode aan de menselijke vrijheid

Insdag kan u in het kader van New Harvest Special — de reeks van het Stuc gewijd aan nieuwe, experimentele film — gaan kijken naar Prometheus van de Britse regisseur Tony Harrison.

Prometheus, wie heeft nog nooit van hem gehoord? De oude Griekse mite over de man die het vuur stal van de goden. Zeus kon niet lachen met de diefstal en verzon een bijzonder wrede straf voor Prometheus: hij werd vastgeketend aan een rots en iedere dag kwam een adelaar zijn telkens weer aangegroeide lever uitpikken.

Tony Harrison, de schrijver én regisseur van deze prent, schijnt volgens zij die het kunnen weten één van de leidinggevende dichters en toneelschrijvers te zijn. We willen het best geloven, temeer daar de man sedert 1970 een vrij indrukwekkend palmares kon opbouwen. Harrison schreef bekroonde dichtbundels, bewerkte en registreerde een paar toneelstukken en filmde documentaires. *Prometheus* is echter zijn eerste langspeelfilm.

In een interview zegt Harrison dat zijn fascinatie voor het natuurelement vuur en dus voor de persoon van Prometheus al van heel vroeg dateert. Dit blijkt ook uit het feit dat hij een adaptatie voor teater gemaakt heeft van het stuk van Aeschylus, de Griekse dichter. Het origineel van Aeschylus moet ondertussen al zo'n tweeduizend jaar oud zijn en eigenlijk is het enkel het eerste deel van een trilogie die bewaard is gebleven. Het was Harrison's bedoeling om een beeld te geven van hoe de twee verloren gegane delen eruit konden gezien hebben, in een hedendaagse setting wel te verstaan. Het resultaat is een geslaagde cross-over tussen een apokaliptische roadmovie, een sociaal drama en nog veel meer.

Opa

Prometheus opent met Hermes, die van zijn meester Zeus de opdracht heeft gekregen om de mensheid te straffen voor Prometheus' diefstal van het vuur. Met zijn twee helpers, Kratos en Bia reist hij rond op zoek naar slachtoffers. Hier zijn de inwoners van de Engelse stad Yorkshire het doelwit. We maken kennis met hen net op het moment dat de steenkoolmijnen van Yorkshire definitief gesloten zullen worden en de mijnwerkers voor de laatste keer naar beneden gaan.

Wanneer de mannen op het eind van hun laatste werkdag terug naar boven komen uit de put, word de mijnsite vernietigd. Hermes sluit hen op in een vrachtwagen, het soort dat gebruikt wordt voor veetransport. De vrouwen van de stad

ten van de diefstal van het vuur door de mens aanzien. Zo doet het vreemde transport het concentratiekamp van Dresden aan en worden het standbeeld voor 35.000 vermoorde en onzichtbaar aanwezige joden berecht. Aan de Tsjechische grens moeten

worden getransformeerd in de 'dochters van Oceaan', wat verwijst naar het originele Prometheus-verhaal. Ondertussen is ook opa opgedoken, een ex-mijnwerker en kettingroker met memorabele hoestbuien. Hij zal vanuit een vervallen sinemazaaltje voor het commentaar zorgen op de trip door Europa die volgt.

gedurende deze trip worden we geconfronteerd met de ambigue gevolgen voor mens en aarde van vuur en, meer in het algemeen, van de vooruitgang van de techniek. De gevangen mijnwerkers worden door Hermes ergens in Duitsland 'omgesmeed' tot een gigantisch Prometheus-standbeeld. Het beeld wordt op een truck geplaatst en door Europa gevoerd. Op die manier moet Europa de desastreuze effek-

jonge vrouwen hun lichaam verkopen als gevolg van de intrede van de vrije markt. In contrast hiermee staat de moederfiguur die het standbeeld achterna reist en op zoek gaat naar de goede kant van het vuur. Vuur jaagt bijvoorbeeld dieren weg, zodat je rustig kan slapen; dankzij vuur kan je brood bakken.

Fremieties

De film barst van de verwijzingen naar het element vuur. De aandachtige kijker kan zowat in elk fragment één of andere hint ontwaren. Harrison zelf wijst in een interview op de hoger vermelde ambiguïteit van vuur. Opgegroeiend aan het eind van de Tweede Wereldoorlog doet het hem tegelijk

denken aan de vreugdevuren bij de overwinning van de geallieerden en aan de verbrandingsovens in de Duitse concentratiekampen. Alles blijkt uiteindelijk terug te gaan tot Griekenland. Of is het toch Yorkshire?

Het is verleidelijk om de film te zien als een waarschuwing tegen de vernietiging van het milieu. Toch wordt er zeer duidelijk gewezen op het positieve van wetenschappelijke en technische vooruitgang. Ook Harrison zelf wijst een dergelijke interpretatie van de hand. *Prometheus* is volgens

hem een ode aan de vrijheid van de menselijke geest.

Wees gewaarschuwd dat deze film niet ondertiteld is en dat niet alle personages het propre school-Engels bezigen. De mijnwerkers en opa spreken een gezagrijk Yorkshire koeterwaals, waarin bijvoorbeeld Prometheus klinkt als iets wat lijkt op *Fremieties*. Bovendien is de heer Harrison een dichter en zijn alle dialogen in de film bijgevolg in rijmvorm opgesteld. Dat kan in het begin nogal op de zenuwen werken, maar went al na een zekere tijd en is op bepaalde ogenblikken soms gewoon ongemeen grappig.

Bert Balcaen

Uitslag halve finales en finales Lisst

Volleybal Mannen

Halve finales:	
Industria-VTK	2-1
Wroclaw-Galatasaray	1-2
Finale: Industria-Galatasaray	3-0

Volleybal Vrouwen

Halve finales:	
Wroclaw-Apolloon	2-0
Girona-Paris 8	2-0
Finale: Wroclaw-Girona	2-0

Basketbal Mannen

Halve finales:	
Wroclaw-Zalaegerszeg	77-66
Apolloon-Ekonomika	70-93
Troostfinale:	
Apolloon-Zalaegerszeg	39-53
Finale: Ekonomika-Wroclaw	71-69

Basketbal Vrouwen

Finale: Salamanca-Lisbon	45-47
--------------------------	-------

Voetbal:

Halve finales:	
Porto-Lisbon	2-0
Apolloon-Paris 8	1-0
Finale: Apolloon-Porto	3-1

(bd)

(foto Ervyn Oghie)

Themahuis zoekt bewoners

Volgend academiejaar gaat het project themahuisen, dat studenten de kans geeft om samen te wonen en zich in groep te engageren rond een maatschappelijk thema, zijn derde jaar in. Eind maart moeten de aanvragen voor de themagroepen voor het academiejaar 1999-2000 ingediend worden.

Gemeenschapshuizen zijn erg populair. Vooral ouderejaarstudenten voelen zich aangesproken tot deze "gezinsbenaderende" woonvorm. In Leuven zijn er echter te weinig huizen waarin studenten op die manier kunnen samenleven, en de nadelen (verantwoordelijkheden, kosten,...) van deze woonvorm overwegen meestal op de voordelen. Om extra en degelijke gemeenschapshuizen aan de markt toe te voegen, startte enkele jaren geleden het themahuisen-project van Sociale Raad, de voor deze materie bevoegde raad van de Leuvense Overkoepelende KringOrganisatie, en de Raad voor Studentenvoorzieningen van de KU Leuven. Twee wooneenheden in het centrum van Leuven, twee in Heverlee en een huis aangeboden door Oikonde, worden als themahuis ter beschikking gesteld. Studenten wonen, leven, studeren en werken er samen rond een bepaald thema. Door film- of debatavonden, sensibilisering en workshops, krijgt de rest van de Leuvense studenten de kans om kennis te maken met het thema. De thema's waar rond kan gewerkt worden zijn ruim: milieu, mobiliteit, onderwijs, mensenrechten, democratie, ontwikkeling, cultuur, enzovoort. Het huis dat door Oikonde ter beschikking wordt gesteld staat open voor studenten die willen werken rond één van de thema's waar Oikonde mee begon is: armoede, de rol van welzijnswerk en opvang alleenstaande jongvolwassenen in moeilijkheden.

Studenten die geïnteresseerd zijn om volgend academiejaar in een themahuis te wonen dienen voor 1 april een aanvraag in bij Sociale Raad. Een aanvraag bestaat uit de omschrijving van het thema, een overzicht van mogelijke activiteiten en de namen van de kandidaten. Er moeten twee verantwoordelijken aangesteld worden die tweedecyclusstudent zijn in het academiejaar dat hun themagroep plaatsvindt en die zich ertoe verbinden volgend academiejaar aan de KU Leuven te studeren. Een toewijzingscommissie, die bestaat uit mensen van Sociale Raad en van Studentenvoorzieningen, bepaalt of een groep het volgend academiejaar kan starten. Voor meer informatie kan je altijd terecht op Sociale Raad, 's Meiersstraat 5, 3000 Leuven. Tel: 016/22.95.41, e-mail: sora@sora.student.kuleuven.ac.be. Je kan ook langsgaan bij de Huisvestingsdienst van de KU Leuven, Naamsstraat 80. Oikonde bereik je op 016/22.96.13.

Sara Franssens

kolofon

Veto
's Meiersstraat 5
3000 Leuven
Tel 016/22 44 38
Fax 016/22 01 03

Jaargang 25
Nummer 22
1 maart 1999

Ver. uitg.: Benny Debruyne
Hoofdredactie: Jeroen Lissens
Redaktiesecretaris: Benny Debruyne
Redactie: Aermout 'bek' Beke, Katrien 'dar' Darraas, Bart 'blauwvier' De Schrijver, Joost 'hel' Helsen, Sofie 'over' Overstijns
Doka: Dirk 'bè' Bernard, Erwin 'oog' Ooghe, Ivan 'put' Put, David Maesen
Medewerkers: Bert 'bal' Balcaen, Joke 'dingdong' Bellen, Saskia 'SaaaaaaaskiiiiiaaaaaZZZZZZloensloens'
Benoit, Sara 'franje' Franssens, Lars 'documentair oftewel kwak' Kwakkenbos, Jeroen 'pee' Peeters, Sophie 'wil' Willems
Layout en vormgeving: Dirk 'erma'

Bernard, Katrien 'ras' Darraas, Benny 'bruin' Debruyne, Marie-Anne 'deur' Dedeurwaerdere, Filip 'kukelekuu' De Keukeleere, Bart 'veelwijver' De Schrijver, Jeroen 'work' Lissens, Herman 'pauw' Pauwels, Jeroen 'Polleke' Peeters, Ivan 'van' Put, Eva 'wit' Wittocx
Dtp: Dirk 'amai' Bernard, Filip De Keukeleere, Eva 'itto' Wittocx
Spelling: Filip 'kruiswoord' De Keukeleere
Eindredactie: Bart 'rijver' De Schrijver, Jeroen 'leugen' Lissens

Internet-Veto:
<http://www.veto.student.kuleuven.ac.be>
e-mail: veto@veto.student.kuleuven.ac.be
Zetwerk en publiciteit
Alfaset Leuven (016/22.94.66)
Drukkerij: Artoos (Kampenhout)
Oplage: 9000 exemplaren
ISSN-nummer: 0773-5162

Redactievergadering
iedere vrijdagmiddag om 16.00 u

- REISCAFE - EETHUIS - HOTEL -

Martelarenplein 9-10 3000 Leuven (fgov. het station)
Parking: Supercity of rechts voor station achter het postgebouw.
Tel. 016/23.23.02

Lunatic is open op di, wo, do, vrij van 11u30 tot 1u en zat, zo, ma van 15u tot 1u.

'n Levendig café met nu en dan live-muziek, 'n verhoogje met een pooltafel, schaak- en andere amusementsspelen en bij volle maan, klokslag middernacht, een gratis aperitief...

Een rustige eetruimte, met elke dag gevarieerde schotels, met vlees van de Vee-akkerboerderijen, vegetarische hoogstandjes, lekkere visgerechten, een waaijer van verse groenten, licht verteerbare sausjes..., kortom alles om gezond en fit te blijven.

Op 2 maart, bij volle maan, starten onze Lunatic-muziekavonden. In de blauwe zaal onder 'n heuse sterrenhemel spelen de eerste violen... De volgende weken komen heel wat genres aan bod. Het programma kan je komen halen in de Lunatic.

Tot dan...!

Linda Vanermen & Dianne Huygh

Veto zoekt dtp'ers

Het spreekt voor zich dat een blaadje volschrijven op zich niet genoeg is. Een ander moet immers geschikt worden tot wat listert naar de naam lay-out, kant en klaar verpakt in ditstervorm voor de drukker. Veto is dringend op zoek naar computereaks- die graag hun grafische talenten willen loslaten op het blad. Maar ook computereaks-ording zijn meer dan welkom, we leggen immers alles uit wat je over desktop publish- ing — zeg dtp — moet weten. Een gratis cursus zeg maar. Krijg je sensuele impulsen bij het horen van 'QuarkXpress', 'ook dan is het onze natte droom dat je meechipt zodat Veto elke week klaarkomt.

STRIPWINKEL

GOBELIJN
20 jaar

MECHELSESTRAAT 35
LEUVEN
016/23.55.86

SPONSAOR
DUPUIS

AKTIE: VIER KOPEN
ÉÉN GRATIS

EN MAAK KANS OP 10 HORLOGES
LARGO WINCH

AKTIE GELDIG TOT 30 APRIL 99

organiseert
vijf studieprijzen
Academiejaar 1999-2000

Water
Ingesteld door de Vlaamse Milieumaatschappij
Energie
Ingesteld door de n.v. GEA-Happel
Afval
Ingesteld door de n.v. Indaver
Leefmilieu
Ingesteld door de n.v. Watco
Bodem
Ingesteld door ERM

zoekertjes

Zoekertjes zonder commercieel oogmerk (gezocht, gevonden, verloren e.d.) zijn gratis. Voor de andere (te koop, te huur, tikwerk) wordt 100 frank per week aangerekend. De redactie behoudt zich het recht voor een zoekertje niet te plaatsen. Gebruik onderstaand rooster, 1 teken per vakje, 1 vakje tussen de woorden. Zenden aan of afgeven op 's Meiersstraat 5. Via e-mail kan ook op veto@veto.student.kuleuven.ac.be.

√ Bart, hoe kom het dat je baard begint te roesten?
 √ Ik, jonge blonde oppergod zoek jonge vurige wulpse dame om eens samen een pannekoek te gaan eten. Bel 016/29.05.47, vraag naar Louis-Phillipe (de zwarte man).
 √ Ik zoek voetbalprentjes van Club Brugge spelers, ruilmateriaal: mijn Cercle arsenaal. (Olivier)
 √ Easy Turbo Sound n.a.v. Ithaka met dj Kata-mi, dj Stan en dj Mailman op donderdag vier maart in de Stuczaal. Gratis.
 √ Marie-Jeanne, bedankt voor de heerlijke friet-special (diertetje)
 √ U bent zo van geweld, erotiek, zwarte humor en science-fiction, kom dan op 9 maart naar de incredibile psychotronic picturemania in AV 01.12.
 √ Als mijn tante ballen had, dan was het mijn nonkel (Maurice de Vries)
 √ Freudiaanse puber zoekt jonge zweefteef (bij voorkeur een Liesbeth) om zijn gat te flambieren.
 √ Anneke, ik zal NOOIT méér look eten, tenzij

bij mijn kipkebab.
 √ Stuur deze zin naar Veto, s' Meierstraat 5, 3000 Leuven en win een droomreis naar Hamme (adres, tel., hobby' s vermelden aub). Doen!
 √ Scorpio organiseert een gitaarfuij op dinsdag 2 maart in Rumba.
 √ Gevonden in de bondgenotenlaan: kandidaat musicologie, lang blond haar en neusbrel.
 √ Hé sjarel, stopt eens met uw mondharmonika, 'k heb tentamen morgen (Uw kotgenoten).
 √ Woensdag 4 maart is er kotopendeurdag in de Predikherenstraat 8. Bel bij Bart (lees - Boesio), hij zal u rondleiden in deze pittoreske

vorig nummer

K	O	Z	Y	N	L	E	E	D	S
R	O	O	S	S	I	L	Y	M	
U	R	N	H	U	L	S	K	A	
I	E	M	E	R	A	L	D	R	
D	O	I	E	R	A	A	I	T	
E	R	F	M	O	L	K	O	E	
N	E	E	F	G	A	L	N	N	
T	L	I	T	A	N	I	E	G	
U	K	T	R	A	S	E	R	E	
I	E	P	E	T	E	G	E	L	
N	I	O	B	E	E	L	A	N	D

woning.
 √ Woubert, waar zat je vorige week?
 √ Liesbethje, dat van het ALF was maar een grapke... (Hugo)
 √ Alle leden van Werkgroep Demokratisch Onderwijs worden op 11 maart om 19u aan het stadhuis van Leuven verwacht. Met als ordewoord: "Verbod van NSV en Vlaams Blok. SP en CVP weg ermee."
 √ Benny, bedankt om mij in te loggen. Je veranderde in één oogopwenk mijn vetoleven.
 √ We leven in een mannenwereld, anders had men de geldautomaten Miss Cash genoemd en niet Mister Cash... (S. Appig)
 √ Stop Racisme! Nu! Racisme zit hem ook in de dagelijkse omgang met migranten! (Mohammed)
 √ Olleke Bolleke Rebesolleke, Olleke Bolleke Knol, Katrien... Je bent een fantastisch mens.
 √ 't Beste hé! (dieter)
 √ Pantashopper heeft niets te maken met kuisploeg
 √ En de Pantashopper, hij Hermande voort
 √ Baisse in het vegetarisme door megakippen
 √ Het is duidelijk dat de prekampagne weer vroeg begonnen is dit jaar
 √ Neen

√ Frederik, ik vind dat we met Inge naar Génève moeten gaan. Ze hebben daar worstbroodjes
 √ Dj Kathama zoekt volk voor Ithaka-fuij
 √ Nico zoekt zanger voor zijn groepje. Tipe death metal vereist
 √ Groetjes aan Ellen van D'Adario
 √ Liesbeth, het is Dieter die alles vertelt over J.B.
 √ Natalie, see you in rechtsgeschiedenis
 √ Tante Bibi, dank u voor het recept van de flensjes en de sinaasappelsaus
 √ Dirk zoekt gras om af te rijden.

PO Poverdorie

cultureel centrum & jeugdcentrum Leuven
 brusselsestraat 63

EEN HYPERACTIEVE
 zaterdag 13 maart uren: 13u start 14u = DAG VAN MUZIKANTEN

organisatie: cultureel centrum Leuven en proteus i.s.m. jeugdcentrum Leuven en poppunt vlaanderen

uitgebreide infolijst 016/23 64 27 of surf naar: www.poppunt.be

in kom 2000

talloze muziek workshops met muziekpels, organisatoren management, boekingskantoren, gemoteequack door muziekscouts, opnamestudio, concerten, rockfilms

Orfica n.v. STUDIO BRUSSEL, STELLA ARTOIS, RBC, vsto

agenda & ad valvas

DOOR JEROEN LISSENS

MAANDAG
 11.00 u tot 15.00 u **BLOEDAFNAME**, in Ekspozaal Letteren en Wijsbegeerte. Blijde Inkomststraat 21. org. Bloedserieuus.
DINSDAG
 18.30 u **VOLKSKEUKEN** vegetarisch/veganistisch, in Sint-Servatiusstr. 1, toeg. vrije bijdrage, org. Sociaal Centrum.

20.00 u **VORMING** Zana Aziza Etambala (KUL) over Kongo, in Huize Karibu, org. Derde Wereldraad Leuven.
 20.00 u **MUZIEKTEATER** 'Sands of time', van Dick Van der Harst, in Schouwburg, toeg. 250/550, org. CC Leuven.
WOENSDAG
 12.00 u **OPENING**, in Sint-Servatiusstr. 1, toeg. gratis, org. Autonomo Jongeren Centrum.

13.00 u **DEBAT** 'Wat is actuele kunst nog waard?' met Dieter Lesage, naar aanleiding van Ithaka, parcours rond beeldende kunst (zie middenpagina's in deze Veto) i.s.m. Uur Kultuur, in PDS, toeg. gratis, org. Kulturkommissie.
 20.00 u **FILM** 'Refugees' en 'Lamerica'. Filmavond in het kader van een sensibiliseringscampagne over de vluchtelingenproblematiek, in Auditorium Michotte, PSI.

Tienssestraat 102, toeg. gratis, org. Sociale Raad.
DONDERDAG
 10.00 u tot 15.00 u **BLOEDAFNAME**, in College De Valk, org. Bloedserieuus.
 13.00 u **KUNST** opening Ithaka: performance door Kristof Van Gestel, aquariumwinkel 'De Siervis' Diestsestraat 133.
 14.00 u tot 23.00 u **KUNST** Ithaka: parcours rond beeldende kunst, zie middenpagina's in deze Veto, in Supercity, toeg. gratis, org. Kultuurraad.
 22.00 u **FUIF** Easy Turbo Sound: Death or Disease (dj KhatAmi) & Erotic Thrilling Fiction (dj Stan & Mailman), in Stuc, toeg. gratis, org. Ithaka.

Economika
 • 04/03 om 19.30 u: Gala van de Gouden Krijtjes, in MTC grote aula, toeg. 150/180.
Germania
 • 02/03 om 22.00 u: Vrij podium, in perma, toeg. gratis.
Katechetika
 • 02/03 om 20.00 u: Voetbaltormooi, in KB-sportshal. • 02/03 om 22.00 u: Fakbaravond, in Hoegaarden kafee. • 03/03 om 21.30 u: Dag van de Fakulteit, in Jubileumzaal universiteitshallen.
Klio
 • 02/03 om 20.00 u: Verrassingsfilm, in MSI 00.28. • 03/03 om 22.00 u: "Karnaval op de boerderij": cocktailavond, in praatkamer fak lettersen.

LBK
 • 02/03 om 20.00 u: sollicitatieavond, in elektroniekgebouw. • 03/03 om 20.00 u: kleinkunstavond, in pauzeruimte LBK. • 04/03 om 20.00 u: Kwis: Landbouw in Wereldperspektief, in De Waag. • 04/03 om 20.00 u: kaas- en wijnavond eerste jr., in Patapouf. • 04/03 om 22.00 u: beestenavond, in Gnrorgl.
Medica
 • 02/03 om 22.00 u: kasino-avond & vat tweede doc, in Doc's. • 04/03 om 22.00 u: optreden Mark Vanhie, Jean Bosco Safari & Sarah, in Doc's.
Musicologica
 • 03/03 om 20.00 u: "Muziek in beeld": konsert met filmfragmenten, in PDS.
Politika
 • 04/03 om 22.00 u: Nederlandstalige avond, in Politika Kafee.

Romania
 • 01/03 om 20.00 u: Film: Six days, seven nights, in MSI 03.18, toeg. gratis. • 04/03 om 21.30 u: Post-Firenze-avond, in praatkamer fak lettersen.
VRG
 • 02/03 om 21.00 u: Gala van de Gouden Valkjes, in PDS.
VTK
 • 01/03 om 22.00 u: YFF & DAP, in Rumba & co. • 02/03 om 20.00 u: voorstelling over solliciteren, in Elek. A. • 02/03 om 20.00 u: voorstelling P&G, in MTM 00.39. • 02/03 om 21.00 u: film in de fak, in 't Elixir. • 07/03 om 22.00 u: happy hour, in 't Elixir.
Wina
 • 04/03 om 20.00 u: Lentekonsert, in PDS, toeg. gratis.

VRIJDAG
 20.00 u **KONSERT** Benefietkonsert door het Brussels Youth Orchestra onder leiding van Michel Tilkin. Op het programma staat muziek van Zwilich, Copland, Gershwin en Bernstein. Reservesaties op 016/22 21 13, in Stadsschouwburg, toeg. 700/500/400/300/200, org. Jeugd en Muziek.
ZONDAG
 13.00 u **VORMING** buurtaktie 'reclaim the land' met gratis soep, in Sint-Servatiusstr. 1, org. Sociaal Centrum.
 19.00 u **FILM** 'Libertarias', in Sint-Servatiusstr. 1, toeg. 80, org. Sociaal Centrum.
MAANDAG
 20.00 u **TEATER** Thaleia Toneel: 'One Flew over the Cuckoo's Nest'. Meer info bij Elske Vriezee: 016/30 98 57, in Museumzaal, Naamsestraat 22, org. Thaleia Toneel.

“Waarom willen jullie mij interviewen?”

Umberto Eco in 1985 een eredoktoraat van de KU Leuven kreeg, was 'In de naam van de roos' net uit. Voor de nationale pers had de man toen niet veel tijd. Alleen Veto wist dat Eco vlieg angst had en versierde een interview op de trein van Luik naar Leuven. Vorige week zat Eco op de bus van Leuven naar Brussel. Naast Veto. Ondertussen zijn de tijden veranderd, en is Eco over heel wat meer onderwerpen moegepraat dan alleen over zijn boeken, die toen al taboe waren. Het nieuwe millennium is er daar maar één van.

enige echte probleem dat daarmee samenhangt is de *millennium bug*, die blijkbaar voldoende is om er een psychose rond te creëren, die waarschijnlijk niet zo tragisch zal aflopen als men beweert. Op dit moment is dat voor heel wat mensen bijna een obsessie.»

«En dat is dan weer een andere zwakte van de media: ze nemen de intellectuelen voor orakels. Dat moet je dus weigeren; als men mij vragen stelt over de toekomst, dan zeg ik dat ik Nostradamus niet ben. Soms bellen ze me ook op als zogezegd bevoegde getuige. Ze bellen je dan op en zeggen: "Greta Garbo is dood, wat denkt u daarvan?" Om dan iets interessants te zeggen zou je al moeten zeggen: "die hoer, ik ben tevreden, eindelijk!" Maar neen, je zegt:

«Bovendien is het vaak niet eens de waarheid die daar verteld wordt: het is uiterst zeldzaam dat je een schrijver in de krant over zijn boek hoort zeggen: "mijn boek, dat is je reinste smeerlapperij". Die ontwikkeling is het resultaat van kranten die de televisie willen nadoen: het is immers evident dat de televisiezenders iemand in interviewvorm aan het woord laten: ze tonen mensen in interactie en dus gebeurt dat in interviewvorm. Maar daarom moeten de kranten dat niet willen nadoen. Ze willen de televisie zijn en ze kunnen niet; dat is de crisis van de hedendaagse journalistiek. In plaats van hun tegenstander, de televisie, te verslaan door nieuwe middelen te vinden om informatie te verstrekken, proberen ze de televisie niet alleen te imi-

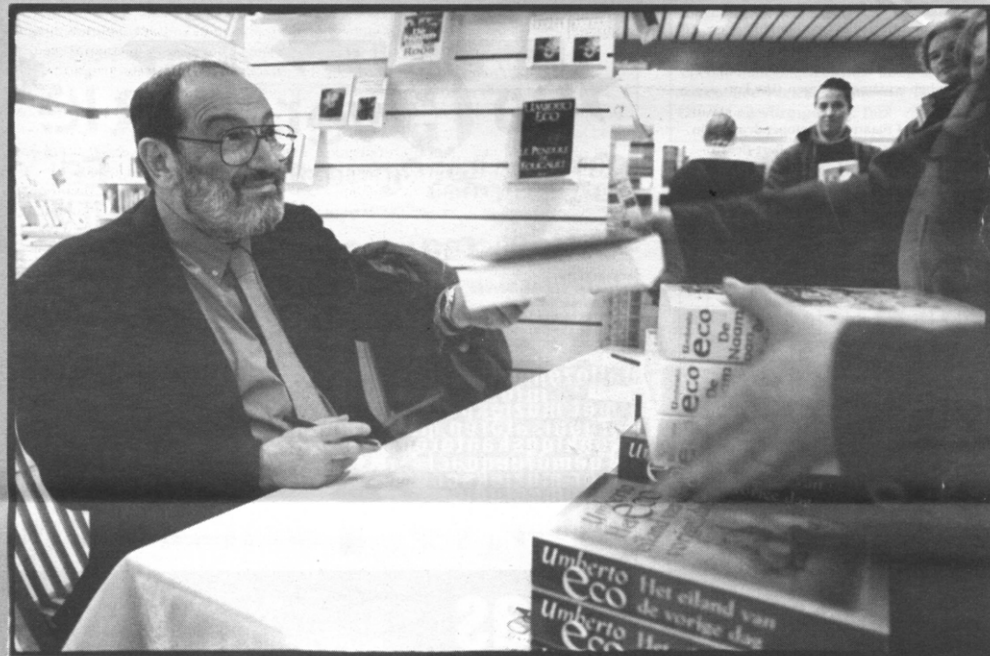
te pers de politieke macht op zich, want ze creëert het voorwerp van de politieke agenda in plaats van er de spiegel van te zijn. En terzelfdertijd is dat een afslijpen en vernielen van het politieke discours, omdat de politiek van dag op dag van agenda moet gaan veranderen.»

Veto: Waar ligt het verschil met uw aanwezigheid op dit colloquium?

Eco: «Een kongres is iets helemaal anders, dat is een uitwisseling van ideeën tussen specialisten? Zelfs zonder de aanwezigheid van de pers zou dat zeer goed kunnen verlopen. Bedoeling is ook niet dat de pers wordt geïnformeerd over wat hier gezegd wordt, maar wel om het milieu van specialisten op de hoogte te brengen en te doen discussiëren. Natuurlijk is het voor de organisatoren nodig dat de pers daarover praat, omdat ze ook fondsen moeten werven. Maar dat is een probleem in de zijlijn, dat is dan weer een ander verhaal. Want wat er op een kongres gebeurt, gaat al heel lang op dezelfde manier: tijdens de Disputations van Thomas Van Aquino was de pers er toch ook niet bij?»

Veto: Bij iemand als u is er toch altijd die link tussen media tijd en wetenschap?

Eco: «Ha ja, maar ik hoop dan dat jullie dit interview afnemen en het publiceren, en dat er morgen daar eens iemand naar kijkt en het dan weggooit, en de dag nadien alles vergeten is. Dit gesprek is niet gevaarlijk. Ik hoop gewoon op de vluchtigheid van de pers. Want anders zou het heel erg zijn: de pers is op die manier volop bezig mee te werken aan haar eigen vernietiging. Want soms zie je dingen die echt ontkenningen zijn van de definitie van journalistiek: onlangs werd ik nog geïnterviewd door de *Corriere della Sera*, en de dag daarna had ik al redakteurs van andere kranten aan de lijn, die me vroegen waarom ik in hun interviews niet eksakt hetzelfde had gezegd. Want volgens de klassieke opvatting over journalistiek zou je toch verwachten dat elke krant met iets nieuws, iets verschillends, iets extra's op de proppen wil komen. Maar neen, ze willen hetzelfde horen, zelfs als ik dan zeg dat ik dat al eens gezegd heb. Zoals een klein kind dat aan zijn moeder elke avond opnieuw hetzelfde verhaal vraagt om daar dan bij in slaap te vallen.»

“Voor smeerlapperij verkoopt dat toch goed”

(foto Ivan Put)

Umberto Eco: «Ik heb in mijn computer een brief zitten over het jaar tweeduizend, die ik per dag een tiental keer opstuur naar mensen die me daarom vragen, omdat ze mijn mening over het nieuwe millennium willen horen. Wat ik denk is dat er geen fascinatie voor het jaar tweeduizend bestaat. Uit recent onderzoek is gebleken dat die angst voor het tweede millennium, zo'n duizend jaar geleden, helemaal niet bestond. Er waren wel momenten waarop men schrik had, maar de kerk heeft dat allemaal verborgen. Er was dus wel iets, maar de spirituele macht van die tijd heeft dat uitgewist en heeft ook de geschriften daarover uitgewist. Voor het jaar tweeduizend zie je net het omgekeerde gebeuren: er is geen schrik, maar de spirituele macht van dit moment, de media, vindt die angst uit. Dat is een constructie van de media, waaraan u aan het meewerken bent met deze vraag (lacht)!»

Millennium

Veto: Maar door ze te beantwoorden doet u dat natuurlijk zelf ook.

Eco: «Ha ja, dat is een vieuzer sirkel. Er is zelfs een boek gepubliceerd met mijn mening over het nieuwe millennium erin. Aanvankelijk dacht ik dat het om een interview ging, maar dat bleek dus niet zo te zijn. Alles werd gepubliceerd onder een titel als 'het wachten op het einde van het millennium': Maar een echt einde verwacht ik dus niet in december van dit jaar, al moet je natuurlijk toegeven dat de fascinatie voor de dubbele nul onvermijdelijk is. Maar het

«dat is heel erg, heel droevig allemaal». Je bent dus niet bevoegd om daar iets over te zeggen, en toch blijft men je daarmee lastigvallend. De media ontsnappen daar blijkbaar niet aan: "wat denkt u over de aardbevingen?" Ze schamen zich nergens voor, zulke vragen stellen ze me dus echt. "Wat denkt u over de overstromingen in uw dorp?"»

Veto: Heeft dat er ook niet een beetje mee te maken dat u bekend staat als iemand die over alles wel een mening heeft?

Eco: «Iedereen heeft over alles wel een mening, maar of die altijd zo belangrijk is, is nog maar de vraag. Misschien is mijn mening niet de meest korrekte, maar ten slotte schrijf ik dit artikel niet. Want ik stel jullie nu voor een moeilijke vraag: waarom moeten jullie mij interviewen? Dat is eigenlijk een verkeerde notie van de actualiteit. Het concept 'interview' op zich is een ziekte van de hedendaagse journalistiek. Het is voor kranten een manier om informatie aan personen te onttrekken die ze ook op een andere manier hadden kunnen te weten komen, en daarnaast gaat ze dan nog vragen stellen over immers privéleven. Natuurlijk zijn er ook interviews met schrijvers waaraan maanden voorbereidend werk is voorafgegaan, en die vormen dan een kunstwerk op zichzelf. Maar wat ontrekt je nog aan een auteur naast wat hij in zijn werk al geschreven heeft, buiten misschien wat reclame voor zichzelf? Interviews met dat soort nieuwtjes zijn op die manier een soort koopwaar geworden. En het is de lezer die daarvoor betaalt, elke dag opnieuw.»

teren, ze praten bovendien ook over niks anders. Zoals Renault zou beslissen om op de zijkant van al zijn auto's te schilderen "koop een Citroën!". Dat zou zelfmoord zijn, en dat is het ook voor de pers.»

«Al moet ik toegeven dat soms, heel soms, vragen die me tijdens een interview gesteld worden, me ook tot denken kunnen aanzetten. Omdat ik verplicht ben om een antwoord te zoeken brengt dat me ook soms op interessante ideeën. Dus soms kan de schrijver bij een interview veel baat hebben, en zijn het de lezers die misprezen worden. Natuurlijk zijn er schrijvers die lang nodig hebben om na te denken over vragen, en die dus in een interview enkel maar dwaasheden verkopen, omdat hen een onnatuurlijk ritme opgelegd wordt. Want in een interview geef je aan de lezer de illusie van de weergave van de actualiteit, van wat er gebeurt, maar eigenlijk geef je hem gewoon een persmededeling van je slachtoffer, van je objekt. Maar elke krantendirecteur zal je zeggen dat er zonder interviews geen belangstelling meer is bij de lezers. Dus het is eigenlijk een gemeenschappelijke ziekte.»

Veto: Wat is de nieuwwaarde van een interview dan nog?

Eco: «De nieuwwaarde van een interview is artificieel. Men doet een interview met iemand om die dan te laten zeggen wat hij misschien niet eens wilde zeggen, opdat er ander daar dan op zou antwoorden. Zo ontstaat er in de politiek vaak een soort polemiek die volledig kunstmatig zijn gekonstrueerd, en die iedereen de volgende dag weer vergeten is. Op die manier neemt

Ze bellen dan op: "Greta Garbo is dood" Om dan iets interessants te zeggen zou je al moeten zeggen: "die hoer, ik ben tevreden, eindelijk!"

Veto: Waarom geeft u dan nog interviews?

Eco: «Maar neen, ik geef er geen meer, alleen nog als ik overvallen wordt! (lacht) Ik ben het niet die een interview weggeeft, jullie stelen het van mij. Maar ik heb dan tenminste misschien iets nuttigs gezegd voor een nieuwe generatie van journalisten. Jullie kunnen dat dan publiceren als mijn ideeën over journalistiek. Een interview over het interview. Om het publiek op te voeren en om het op een andere manier interviews te laten lezen. De pers moet haar publiek ook opvoeden. Al mijn kritieken op de hedendaagse pers zijn in de hedendaagse pers verschenen. Dat is een pervers spel, want de pers publiceert dat in de hoop dat de lezers dat de volgende dag vergeten zijn, en tegelijkertijd toont ze daar dat ze wel degelijk zelfkritiek kan geven. Dus is dat een zinloos discours, maar dat hebben jullie zelf gewild.»